

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година III, Број 116

Излазе четвртком

Цена **50** дин.

www.kragujevacke.rs

28. јул 2011. године

ISSN 1821-1550

СИНДИКАТ ВОЈНЕ ФАБРИКЕ
ОДБИО ИЗВЕШТАЈ РАДНЕ ГРУПЕ

Превише је вишак
од 730 радника

страница 5.

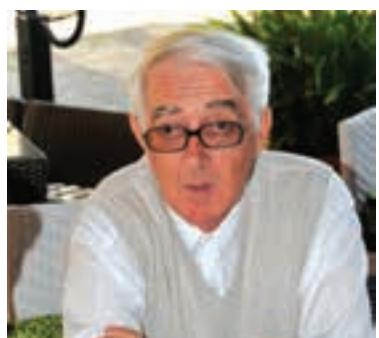
ЗАШТО КАСНИ ИЗГРАДЊА
УЛИЦЕ ДУШАНА ЂОРЂЕВИЋА

Рупе у асфалту
због рупа у
државном буџету

страница 8.

ЖИВОМИР ПЕТРИЋЕВИЋ,
РЕКОРДЕР ПО БРОЈУ
УГРАЂЕНИХ СТЕНТОВА

Лек за срце
у родном селу

страница 12.

Са снимања филма „Лед“

Небо горе, земља доле, човек у средини

CONTRAST STUDIOS

• SMALLVILLE •
КРАГУЈЕВАЧА
034 352 641
www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
МИНИСТарСКО ДВОРОЧИСТ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

ВОДА ЈЕ
ДРАГОЦЕНА

БК
Крагујевац
ТРОШИТЕ ЈЕ
РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući

Refilm
Кладовица 51, www.refilm.com
тл. (034) 33 77 08, (034) 34 91 83, (064) 287 64 60

GLOBAL
КОЛОНІЈА

Карикатура: Горан Миленковић

АНКЕТА ШТА РАДИТЕ КАД ЈЕ ГРМЉАВИНА?

Марина Лазић,
новинар:
- Пијем кафу.

**Милован
Тодоровић,**
пензионер:
- Најсигурније је
у кући, затворим
прозоре и гледам
телевизију.

**Радомир
Ђорђевић,**
пензионер:
- У атомско
склониште, ако га
наћем.

**Радосав
Радосављевић,**
пензионер:
- Некад под
женску сукњу, сад
под ћебе.

Јеља Лукић,
домаћица:
- Не волим да се
кријем, али кад
загрми побегнем
у први заклон.

**Милентија
Симовић,**
домаћица:
- Моја кућа ми је
најбољи заклон,
искључим
мобилни и
телефизор.

**Зорана
Сретеновић,**
шнайдерка:
- Ја идем право
кући.

**Мирослав
Секулић,** бравар:
- Кад загрми
одмах се
евакуише у прву
кафану.

**Предраг
Стевановић,**
ученик:
- Ако имам паре у
први кафић, ако
не под стреху.

ДРУГА СТРАНА

Трава

Пише Драган Рајичић

Две ствари. Прво, ово са норвешким лудаком. Јеби га, баш нам се не да. Таман смо затворили причу са хашким оптуженицима, луди Норвежанин поби стотину недужних лица. А кад год је неко велико изгинуће, у причу се, готово неминовно, увлачи и сирота Србија. Већ пар сати након злочина, истрага је утврдила да је луди Норвежанин скренуо с памећу и зато што не воли НАТО и што му се није допало бомбардовање Србије. Да о томе није оставио и своје записе на рачунару, ова трагедија готово да нас се не би тицала јер и без ње имамо довољно разлога за бригу о томе како да преживимо овај дан.

Али, слутим, сад се ствар компликује. У европским и осталим круговима који одлучују о нашој судбини ускоро би могао да стигне и захтев да се утврди одговорност Србије за скретање с памећу помахниталог Норвежанина. Па ако се утврди да смо ми криви што смо живи, а да је лудак, у ствари, недужан јер је отишао у аут због нашег неприхватљивог понашања, могла би нам стићи нова оптужба и за геноцид над норвешким народом. Како ћемо се, далеко било, извучи из те ситуације нисам паметан, али не би лоше било да наш председник већ почне да смишља за Норвежане неко прихватљиво извиђење. Исто би потом поздравила и Европска унија, само под условом да убудуће свом политиком не смејемо да излудимо никог другог сем нас самих. Опет далеко било, а било!

Друго, киша пада, трава расте, а локални коалициони партнери се и око ње по'ватали за гушу. "За уједињене регионце" и демократе и крхка трава из шумаричког језера је камен спотицања. Све је запело око тога коме треба да се припише слава кад то растине буде уклоњено из језера. Колико сам ја разумео, о овоме се ради. Из Београда је, преко демократа, Спортском центру Младост требало да буде бесплатно уручена нека "техника" за шишање поменуте траве. У дотичном јавном предузећу, којим практично управљају "уједињени регионци" су, међутим, ову помоћ одбили као да је шугава. „Ви ћете нама да шишате нашу рођену траву, маме вам га београдске!“, вероватно су помислили у себи. А јавно су саопштили, принципијелно сасвим исправно, да рад јавних предузећа не треба мешати са страначком политиком. И били су спремни сви да скоче у шумаричко језеро само да заслуга за две бале ошишане траве не оде на конто Демократске странке.

Шта ја овде 'ођу да кажем? Ево ово. Ако је градски буџет већ оптерећен безбрojним ставкама, а поменуту јавно предузеће такође грца у проблемима, онда се поклону не гледа у зубе. Пусти сад принципе, узимај шта ти се даје, шишај траву, стегни партијске зубе, прогутај кнедлу, то бар не гоји, а ако је све то нама на вајду, можеш и хвала да им кажеш. Колико сам ја опет разумео, у питању је био износ од неколико милиона динара који никако нису за потапање у страначко надгњавање. Коначно, ако су се „уједињени регионци“ уплашили или макар мало штрећнули да би већ описана „травната слава“ њиховом коалиционом партнери или такмацу, што му изгледа дође на исто, на наредним изборима могла да донесе неку значајну вајду или предност, онда би се неко могао наћи у чуду и овако се запитати: - Зар та трава није минорна у односу на ону славу коју су „уједињени регионци“, по сопственим речима, већ остварили на свим осталим полима на којима су радили за наше добро?!"

Шта је у међувремену било са дотичном травом нисам испратио. Знам само да ради сваке сигурности заobilazim шумаричко језеро. Не само зато што сам лош плivač, него и зато што ми ова држава нуди много атрактивније могућности за дављење од оне да се заплете у међустраницу травулину!

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303, 370 215, 370 072, 370 185, 370 192
zitoprodukt@nadianu.com

Бројично по производничким ценама

Промеоџачке цене, гарантовани квалитет белог, ликнатог, пчениног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пјешница, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејевића 5

Изградња монтажних ЕКОТЕРМ кућа, викендича, хала, пословних објеката, по највишим светским стандардима.

**НАПРАВИ СВОЈУ КУЋУ
ПО СИСТЕМУ КЉУЧ У РУКЕ**

већ од **120** €/m²

Краљевачког батаљона 149, Крагујевац. Телефон: 034 300 820, факс: 034 300 825
Мобилни: 060 500 10 91, 060 500 10 92, 060 500 10 93, 060 500 10 94, 060 500 10 82
mbnaturacasa@open.telekom.rs, www.prirodnakuca.com

АЛ' ЈЕ ДОБРО БИТИ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК

Ужижи

Од три посла паре за цео живот

Пише Милош Пантић

Да би зарадили 60.000 евра припадници заимања која повлаче највеће плате, а то су професори универзитета, програмери или лекари специјалисти, морају да раде од три до пет година, а толики износ стечајна управница фабрике „Филип Кљајић“ Снежана Димитријевић зарадиће за само годину и по дана. Стечајни поступак у овом предузећу, чије су четири радне целине продате још пре три године, отворен је у марту прошле године, а очекује се да буде завршен на јесен ове године.

Да ће стечајна управница за 18 месеци рада добити накнаду од 60.357,18 евра, како су петходне недеље објавила нека гласила, потврђено нам је у крагујевачком Трговинском суду. Стечајни судија и пиар овог суда Бранислав Јововић, међутим, кориговао је ову информацију објашњењем да неће сваки износ накнаде припасти Снежани Димитријевић. Стечајни управник у овом поступку је, за право, Агенција за приватизацију, која је њу именовала за свог заступника, што је поступак који се примењује када се ради о стечају фирмe са државним или друштвеним капиталом.

Тако ће износ ове енормно високе накнаде Агенција и поверилици поделити, али у Трговинском суду не знају у којој сразмери. Ако ова стечајна управница добије и половину назначеног износа, опет се ради о заради која превазилази најплаћенија занимања.

Правилник, плус бонуси

Код израчунавања ове накнаде није у питању никаква грешка у рачуну, већ је све рађено стриктном применом Правилника о основама и мерилима награде за рад и накнаде трошкова стечајних управника. У том правилнику наједно је да ако стечајна маса прелази износ од милион евра, онда стечајном управнику следи накнада од 28.100 евра, која се увећава за један посто оног износа који је изнад милион евра.

Како је стечајна маса у „Филипу Кљајићу“ износила 2.501.227 евра, награда за стечајног управника од 28.100 евра увећана је за 15.000 евра и достигла износ од 43.100 евра. Али, сматрајући ваљда да ни то није доволно, Правилник је предвидео и додатне бонусе. Тако је предвиђено да се награда увећава за 10 до 40 одсто ако је задовољен неки од критеријума, као што су сложеност стечаја или специфичност стечаја.

Предлог за ово увећање, са пропратним образложењем, суду подноси сам стечајни управник, а у овом случају суд је проценом да је стечај био сложен и одобрио увећање награде за 20 посто, што износи 8.622 евра. Ни то није све, јер се по Правилнику додатно награђује и ефикасност стечајног управника, па се на награду додаје 30 посто ако је стечај окончао за мање од годину дана, или 20 посто ако је посао обавио за мање од две године, што је овде случај. Тако је стечајни управник у овој фабрици добио још 8.622 евра, што је у коначном збире

Стечајна управница у фабрици „Филип Кљајић“ Снежана Димитријевић за годину и по дана зарадила је 60.000 евра и све је регуларно јер такве бонусе прописује правилник Агенције за приватизацију. Правилник, међутим, не каже ништа на чињеницу што су радници намирени у просеку само са по 20.000, уместо 170.000 динара

довело до цифре од око 60.000 евра, објашњавају у Трговинском суду.

Ова цифра још није коначна, већ је израчуната и наведена решењем о главној деоби, а да ли ће бити потврђена знаће се на јесен када буде одржано завршно рочиште, али сва је прилика да ће она остати на снази јер је добијена применом важећих прописа. Су-

дија Бранислав Јововић каже да до сада у овом суду није било овако великог стечаја, са стечајном масом од преко милион евра и огромним бројем поверилаца од 1.522 бивша радника „Филипа Кљајића“, којима је требало израчунати и доделити износ заосталих дуговања за плате.

Систем обрачунавања награде стечајним управницима

је такав да када добије да води поступак који прелази милион евра, то је као добитак на лотоу. Ако у току радног века добије три оваква стечаја, онда може да се обезбеди за цео живот, каже Јововић.

На подручју Трговинског суда у Крагујевцу, који покрива Шумадију и Поморавље, регистрован је 21 стечајни судија са лиценцом који је на листи активних управника, а међу њима је и Снежана Димитријевић. Она је изabrana да води поменуту стечај од Агенције за приватизацију, а какав је начин избора и да ли неко коме једном падне „сецира у мед“ да води овакав поступак испада из конкуренције да му се посрещи још који пут, у Трговинском суду нису знали да одговоре.

Радницима по 200 евра

Када се ради о стечајним поступцима где стечајни управник није Агенција за приватизацију, то је

баве овим послом, а већина њих има регистроване агенције и запошљава још по неколико људи. Али, када је у питању сложеност самог стечаја у „Филипу Кљајићу“, треба рећи да је овде пола посла већ било завршено када је стечај отворен. Наиме, у овој фабрици је применjen специфичан облик приватизације, па су четири радне целине продате не као правна лица, већ као имовина, уз обавезу задржавања одређеног броја радника.

Тако стечајни управник у овом случају није морао да закажује лicitације и продаје имовину фирмe ради намиривања дугова по хипотекама, а потом и продају преостале имовине за плаћање дуга повериоцима. Сав тај посао већ је претходно обавила Агенција за приватизацију. Упркос томе, стечајни управник зарадио је овако велику награду, а да је морао и да продаје имовину стекао би још више бонуса, јер је за успешну продају правилник предвидео посебне награде.

Незванично смо у Трговинском суду сазнали да је домаћи Правилник који даје овако велике накнаде за стечајеве од преко милион евра преузет из америчког правног система, док у европској практици таква решења не постоје. Колико је зарада стечајног управника у овој фабрици у несразмери са износом који су примили они којима је из стечајне масе требало надокнадити дугове, показује податак да су 1.522 бивша радника фабрике добила само по 13 посто износа који им је фабрика дуговала на име неисплаћених зарада. Тако су радници, којима се просечно дуговало око 170.000 динара, добили нешто изnad 20.000 динара, или око 200 евра.

НАГРАДЕ СТЕЧАЈНИМ УПРАВНИЦИМА КАО ДОБИТАК НА ЛОТОУ:
СУДИЈА БРАНИСЛАВ ЈОВОВИЋ

СПРЕГА ПОЛИТИЧАРА И ТАЈКУНА У СРБИЈИ

Ко плаћа оркестар, тај наручује песме

Пише: Слободан Џупарић

Свака власт у Србији од 2000. године наовамо говорила је да ће испитати на који су начин крупни капиталисти стекли имовину, да ће бити проверено да ли је било злоупотреба, да ће се борити против корупције... До избора су носиоци власти изговарали тешке речи и оптужбе на рачун тајкуна, али од тога на крају није било ништа. Све је било инспирирано маркетингом, а не правим мотивима. Избори су опет пред нама, па остаје упитаност: да ли је најава обрачуна са тајкунима само сјајна популаристичка предизборна платформа?

Однос између државе и богатих људи у Србији и данас је далеко од добrog – и он мора да се мења. Радим Јајић, председник Социјалдемократске партије Србије плаши се, како недавно рече, да те промене неће ићи ни брзо ни лако. Да ли је дошло време да тајкуни нешто врате држави?

- Они држави дугују порез, а радницима плате, каже за „Крагујевачке“ Зоран Драгишић, председник иницијативног одбора Радничко-сељачког савеза. – Да-кле, када плате порез и када исплате плате, они више никоме не дугују ништа. Уколико су новац стекли незаконито, криминалним радњама, онда против њих треба да се поведу кривични поступци. Иначе, све остало је чиста демагогија, испражњена сваког садржаја.

Политички аналитичар Бранко Радун сматра да проблем Србије није то што има тајкуне, пошто их има свако транзиционо друштво, већ је у томе што институције, пре свега влада, нису

„КРАДУЦКАЊЕ“ ПО ДОЗВОЛИ ВЕЛИМИРА ИЛИЋА: ЉУБИША РАЈИЋ

ма, субвенцијама, законском регулативом...

- Читава приватизација заправо је била намештена тако да одговара малом броју људи, с намером да се запоставе неки шири друштвени и национални интереси. Све је подешено тако да користи има само стотинак људи, док су остали углавном били у губитку. Због те и такве приватизације, тајкунске и буџарсke, остали smo без доброг дела привреде, каже Радун.

Љубиша Рајић тврди да су тајкуни дуго финансирали политичке странке, а вероватно то чине и сада. Он подсећа да је председник Владе Мирко Цветковић био директор Агенције за приватизацију управо у периоду када је обављен највећи број проблематичних и неуспешних приватизација. Отуда је највећу једну јака спрега између моћи капитала и политичке моћи, која се овде неће распетљати све док не будемо имали могућност да државна ревизија, којој су сасеченa крила, контролише оно што ради политичке странке, државна управа и пре свега Влада; док не будемо имали пореску управу која ће имати далеко већа

овлашћења него сада; док не будемо имали медије, доволно слободне и независне од политичке и тајкунске моћи.

- У музичи постоје композитори и певачи, сликовито објашњавају ствари Радован Рака Радовић. – Певачи могу да се „сликају“ ако им композитори не праве композиције. Што је боља композиција, то је песма боља, бољи хит, а са-мим тим и певач успешнији. Хтели смо капитализам, вишепартијски систем, хтели смо све, а хоћемо са комунистичким главама да размишљамо свему томе. Е, то не може!

■ (Не)моћни тајкуни

У надметању политичара и тајкуна, према неким проценама, влада „мртва трка с неизвесним финишем“. Нису ли, ипак, у овој спрези политичари у предности?

- Кад видим како се Милан Беко односи према Борису Тадићу и како иронично коментарише председникове ставове, то несумњиво показује да се тајкуни сада осећају много боље у односу на политичаре, а тај осећај предности очигледно нису имали у претходним владама, ни у време Милошевића, можда ни после петооктобарских промена, оцењује Бранко Радун. – Данас се њима чини да су у тој мери ојачали да им ни нека извршна власт не може много наудити. У том сукобу политичара и тајкуна види се да политичари изгледа немају капацитет да дисциплинују тајкуне, да не постоји могућност, за сада, да се код нас деси нешто као у Русији, где је Путин дисциплиновао своје олигархе и тајкуне и натерао их да се држе неких правила, да уђу у систем да своје компаније и богатство у некој мери ставе у

ма, субвенцијама, законском регулативом...

- Читава приватизација заправо је била намештена тако да одговара малом броју људи, с намером да се запоставе неки шири друштвени и национални интереси. Све је подешено тако да користи има само стотинак људи, док су остали углавном били у губитку. Због те и такве приватизације, тајкунске и буџарсke, остали smo без доброг дела привреде, каже Радун.

Љубиша Рајић тврди да су тајкуни дуго финансирали политичке странке, а вероватно то чине и сада. Он подсећа да је председник Владе Мирко Цветковић био директор Агенције за приватизацију управо у периоду када је обављен највећи број проблематичних и неуспешних приватизација. Отуда је највећу једну јака спрега између моћи капитала и политичке моћи, која се овде неће распетљати све док не будемо имали могућност да државна ревизија, којој су сасеченa крила, контролише оно што ради политичке странке, државна управа и пре свега Влада; док не будемо имали пореску управу која ће имати далеко већа

ТАЈКУНИ СУ НА ПОСЕБНОМ РЕЖИМУ: БРАНКО РАДУН

Кад видим како се Милан Беко односи према Борису Тадићу и како иронично коментарише председникове ставове, јасно је да се тајкуни комотно осећају у односу на политичаре и да имају предности над њима какве нису постојале у време Милошевића, оцењује аналитичар Бранко Радун

Љубиша Рајић тврди да су политичари код нас већ одавно ван било какве истраге. Навео је један наизглед безазлен, али суштински значајан пример.

- Својевремено је Велимир Илић, поводом царинске мафије, људима рекао да могу да крадуцкају, али су они претерали и почели навелико да краду. Епилог – ништа се није дододило. Иначе, у нормалним друштвима то би требало да представља крај његове политичке каријере. Исто тако се скоро ништа не догађа политичарима који су преко свих граница упутили у оно што се дешавало у „Колубари“. Ми, просто, немамо ни државни апарат који ради независно од политичара, нити јавност која је у стању да притисне полицију и истражне органе да гађају политичаре, скептичан је Љубиша Рајић.

Добронамерни критичари, кад је реч о овој „дежурној“ теми са-

ТАЈКУН-ПОЛИТИЧАР КАО ПОСЛОДАВАЦ-РАДНИК: ЗОРАН ДРАГИШИЋ

мо пред изборе и потезаној углавном маркетингу ради, потенцирају да треба разликовати људе који су на поштен начин зарадили новац и оне који су у приватизацијама покуповали по 30-40 предузећа и те фирме упропастили. Стручњаци који се озбиљније баве овом проблематиком упозоравају да треба правити дистинкцију између тајкуна и предузећника, а оно што разликује прве од других јесу правно, а пре свега морално, недопустиве радње којима се служе да би остварили корист.

У литератури и афераима које су биле карактеристичне у земљи у периоду транзиције појавили су се различити модели тајкунског „сналажења“. Атмосфера распада земље, рата и санкција нарочито је погодовала „сналажљивима“ који су по правилу уз помоћ државе користили државне повластице. Тако су, кажу, преко ноћи, ови „сналажљиви“ постали „веома успешни бизнисмени“, али је забрињавајуће што се све то наставило и после такозваних демократских промена у Србији.

СИНДИКАТ НАМЕНСКЕ ОДБИО ИЗВЕШТАЈ РАДНЕ ГРУПЕ

Превише је вишак од 730 радника

Синдикат неће ставити потпис на извештај радне групе према коме је вишак у „Застава оружју“ 730 запослених, а тај документ треба да буде достављен Влади Србије на усвајање до краја јула

Фабрику „Застава оружје“ би до краја ове године требало да напушти око 730 запослених, који су технолошки вишак према извештају радне групе, која је у протеклих месец дана разматрала стање у предузећу и проценила колико радника мора да оде. Међутим, није споран само број преко бројних.

У Самосталном синдикату, чији су представници учествовали у раду радне групе, нездовољни су што у извештају нема предлога о финансијској консолидацији, опстанку и упослености, нити о будућем статусу фабрике. Из тог разлога Самостални синдикат фабрике сматра да је тај и такав извештај неприхватљив и неће га потписати, тврди председник ове организације Драган Илић. Извештај радне групе

НЕДАВНИ ПРОТЕСТ ОРУЖАРА У ЦЕНТРУ КРАГУЈЕВЦА

не треба да буде достављен Влади Србије на усвајање до краја јула.

У раду радне групе учествовали су представници Министарства одбране, рада и социјалне политике, унутрашњих послова, као и представници кабинета премијера, Војске, менаџмента и синдиката фабрике. Одржано је пет састанака у протеклих месец дана, којима нису приступали представници Министарства економије и регионалног развоја и Министарства финансија.

Може ли се онда рећи да су озбиљно приступили послу, пита Илић, који сматра да је питање

вишка радника увек била најосетљивија тема, а закључак о технолошком вишку у извештају уопште није обrazložen. За остале запослене у „Застава оружју“ се, у случају неупослености капацитета, предвиђа плаћено одсуство и исплата минималне зараде.

- Сигурно је да је рад радне групе требало да да једно обзбиљно сагледавање стања предузећа, као и кључне правце којима ће ова врста производње изаћи из постојеће ситуације. Сам рок за израду извештаја, због комплексности теме, био је непримерено кратак и због чињенице да је сезона годишњих одмора.

Извештај је, иначе, требало урадити од 16. јуна, када је одржана прва седница, до 20. јула када је на петој седници усвојен, наводи Илић.

У образложењу одбијања да на овај документ стави свој потпис Илић наводи да је неприсуствовање представника Министарства финансија и Министарства економије ни на једној седници, као и одбијање председавајућег радне групе да примедбу унесе у записник, свему дало дозу неизбийности и нелегитимитета.

Извештају, такође, недостају плави набавке Министарства одбране, као и план набавке Министарства унутрашњих послова у наредним годинама, што би био основа за исказивање резервисаних капацитета. Није предочено колико ће „СДПР Југоимпорт“ да прода робе у наредном периоду на основу уговора о стратешкој сарадњи који је потписан са фабриком.

Низу замерки Илић додаје да је била приметна паушална оцена Министарства одбране о потребним људским ресурсима фабрике. Приметан је био и, како Илић каже, дириговани став председавајућег радне групе о стању у предузећу, који је покушао да наметне и у коме је фабрика је маргинализована, из чега се могла прозрети намера Министарства одбране да жели да спроведе своју идеју о кадровском служавању „Застава оружја“.

У синдикату подсећају да су, пре ма ранијем договору, са надлежним министарствима очекивали да ће се

до краја 2011. године реализовати други овогодишњи социјални програм за одлазак 300 оружара. Иначе, у јуну је исплаћена отпремина за 199 радника који су се изјаснили почетком ове године за социјални програм, након чега је у фабрици остало 1.945 запослених.

- Одбијени су сви предлози синдиката, који су достављени члановима Радне групе. Пре свега, да се проблем финансијске консолидације фабрике решава кроз одобравање повољних кредита за инвестиције, чији би гарант била Влада Србије. Није прихваћен ни наш предлог да Влада откупи дуг који има „СДПР Југоимпорт“ према фабрици и тај новац уложи у развој. Држава би се касније ослободила преузетог дуга наплатом потраживања „Застава оружја“, наглашава Илић.

Одбијен је и предлог синдиката да се прода фабрика „Застава оружје“ у Клини, као и да хитно буде запослено 200 младих радника у крагујевачкој фабрици.

Да подсетимо, радна група је разматрала стање у „Застава оружју“ на основу договора са надлежним министарствима, након протеста оружара у мају и јуну, који су због неупослености фабричких капацитета и кашњења зарада запосели магацине са готовим наоружањем у кругу фабрике.

Даљи потези синдиката ће бити условљени ставом Владе Србије, која, како је најављено, до краја јула треба да усвоји извештај радне групе.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

ПРОЦЕНА РАДНЕ СПОСОБНОСТИ ИНВАЛИДА

Процедура кочи преваре

Да се решење о инвалидности не доноси тек тако, сведочи и податак да је прошле године донето 23, а ове 19 решења, што је седам одсто од укупно поднетих захтева, по којима те особе не испуњавају услов да буду сврстане у неку од инвалидних категорија, односно потпуно су радно способне, тврди директорка филијале НСЗ Љиљана Петровић

После тешке саобраћајне несреће коју је доживела у 21. години, Љиљана Р. се отежано креће, али је, упркос томе, успела да заврши Економски факултет, одради приправнички стаж и да се, осам година касније, запосли. Каје да је пут до радне књижице био поприлично тежак, јер се послодавци нерадо одлучују да запосле инвалиде. Конкурисала је за многа радна места, за нека се није нису усјивала да преда документацију, јер су послодавци тражили „виду“. Ипак, имала је срећу да се запосли у једном предузећу у финансијској служби, где је, како каже, дочекао сјајан колектив и разумевање директора. Временом колеге су се навикли на њене физичке могућности, помогали су јој у послу, а она им је узвраћала залагањем и ревношћу.

Да особе са инвалидитетом могу бити веома успешне у послу, показује пример велиоког трговачког ланца, у чијим објектима није неубично видети да глувонеми продавац услугује купце. У овој фирмама особе са ограниченим радним способностима, осим као продавци, раде и као оператори на улазу, у месару, у финалној контроли, магацину.

На ова радна места сви наведени су запослени на основу процене радних способности за коју је надлежна стручна комисија у Националној служби за запошљавање.

Вештачења радних способности почела су од јула прошле године, а у

по подношењу захтева, формира се комисија која врши вештачење у НСЗ, а чине је лекар специјалиста према основном објављењу подносиоца захтева, психолог, специјалиста медицине рада и радник НСЗ, објашњава директорка филијале НСЗ Љиљана Петровић.

Након подношења захтева НСЗ формира предмет, ради социјалну анкету и обавештава Фонд ПИО, који даље ради тријажу предмета, формира комисију и одређује термине за заказивање прегледа.

Уз захтев за процену радне способности достављају се и одговарајући медицински докази о стању здравља, односно о болести или оштећењима, који могу бити прибављени од било које медицинске установе на територији Републике Србије.

■ Малверзације сведене на минимум

Како су многи, жељећи да се домугну радног места или инвалидске пензије, по сваку цену намеравали да дођу до решења о инвалидности, само по себи намеће се и питање да ли је могуће некога прогласити инвалидом делимично способним за рад, а да је он потпуно радно способан. Директорка Петровић сматра да су, увођењем овакве процедуре вештачења радних способности, евентуалне малверзације сведене на минимум.

- Многи су склони да због, рецимо, повишеног крвног притиска сајми себе сврстају у категорију инвалида, што, наравно, није тачно. Да се решење о инвалидности не доноси тек тако, сведочи и податак да је прошле године донето 23,

ЉИЉАНА ПЕТРОВИЋ: НЕЋУ БИТИ ИСКЉУЧИВА, МАДА СМАТРАМ ДА СУ МОГУЋНОСТИ ЗА МАЛВЕРЗАЦИЈЕ МИНИМАЛНЕ

ове 19 решења, што је седам одсто од укупно поднетих захтева, по којима те особе не испуњавају услов да буду сврстане у неку од инвалидних категорија, односно потпуно су радно способне. Мада нећу бити искључива, сматрам да су могућности за малверзације минималне, тврди директорка филијале НСЗ. Она објашњава да читава процедура почине од лекара опште праксе, потом се наставља код лекара специјалиста, након чега извештај стиже пред комисију. Уколико се утврди да нешто није довољно аргументовано, комисија може затражити и додатну документацију, односно нове лекарске прегледе.

Да су процене урађене коректно потврђује и податак да се до сада свега десетак особа жалило на решења комисије. Најчешће су се жалили не због тога што су одбијени, већ што сматрају да нису сврстани у одговарајућу категорију.

- Решење које донесе комисија, практично, значи да те особе, услед неке болести, имају преосталу, или

ограничену способност за рад. Има особа код којих инвалидитет није видљив. Они имају, рецимо, тешку срчану ману, неку врсту карцинома или хроничне болести које умањују радну способност, каже Љиљана Петровић.

Наша саговорница тврди да су искуства послодавца који су запослили инвалиде веома добра. Они су одлични радници, врло одговорни, савесни и веома поштују радну дисциплину. За њих тај посао и социјално окружење значе много више и од самог посла.

Добро се уклапају и много више поштују посао и послодавца од осталих.

Податак да у Србији живи око 800.000 особа са инвалидитетом, од којих је око 20.000 или 2,5 одсто на евиденцији НСЗ, а свега 6.000, или мање од једног процента, добило посао, говори да се инвалиди још увек сучавају са великим тешкоћама приликом запошљавања.

У Националној служби за запошљавање указују, међутим, да је од маја 2009. године, када је ступио на снагу Закон о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом, до септембра 2010. године запослено око 5.000 тих особа, што је далеко више од вишегодишњег просека од 200 до 250 особа.

Гордана БОЖИЋ

КВАЛИТЕТ ВОДЕ ЗА ПИЋЕ

Проблем је хемијске природе

Отако је пре две године пуштено у рад постројење за предоозонизацију воде на Гружи квалитет воде коју пију Крагујевчани знатно је побољшан.

О томе сведоче и резултати анализа које на територији Шумадије редовно врши Институт за јавно здравље, а Крагујевац и Топола једини се могу похвалити да имају воду која је у сваком погледу потпуно исправна за пиће.

■ Најгоре у Рачи

Током прошлог месеца стручњаци Института узели су укупно 177 узорака воде из централних

водовода у свим општинама у Шумадији, осим Баточине, која је за овај посао ангажовала Завод за заштиту здравља из Бурије.

Анализе су показале да већина становника Шумадијског округа нема потпуно чисту и здраву пија-

чу воду. Док они који живе на подручју Крагујевца и Тополе не морају да брину за квалитет воде коју пију, за становнике Аранђеловца, Раче, Лапова и Кнића то не важи. Од свих прегледаних вода два узорка била су микробиолошки неисправна, док чак 38 одсто узорака

није одговарало правилнику о хемијској исправности.

Тако, на пример, у Аранђеловцу вода за пиће је микробиолошки исправна, али је њен хемијски састав лош због повишеног присуства органских материја, каже шефица Службе хигијене у Институту за јавно здравље др Јелка Ранковић.

- Квалитет воде сличан је оном коју су Крагујевчани пили пре уградње постројења за предоозонизацију. Осим органских материја, квалитет воде погоршао је стара водоводна мрежа, па је у појединачним деловима ове општине вода често мутна, објашњава Јелка Ранковић. Она каже да са старом водоводном мрежом кубуре и житељи Кнића, што је основни узрок микробиолошке неисправности воде у једном делу ове општине.

У Лапову се, рецимо, већ три године ради на санацији изворишта, што ће значајно побољшати квалитет воде у овом крају, која је хемијски неисправна.

Становници Раче, међутим, пре-извештају крагујевачког Института, имају много веће проблеме. Вода у Рачи уопште није за пиће и не може се користити за кување и третирање хране, већ искључиво као техничка вода. Осим тога, Рачани у летњем периоду најчешће и немају воду, већ се снабдевају из цистерни.

■ Лоша вода у бунарима

Осум контроле воде у централним водоводима, Институт, у сарадњи са Скупштином града, спроведена акција хигијенизације села, а стручњаци Института су на лицу места давали савете производијачима млечних производа шта све треба да предузму када је реч о личној хигијени, прању судова и слично, како не би дошло до контаминације хране. Мада је дошло до извесног побољшања, то ипак није довољно, тврди Ранковић.

Осим Београда и Новог Сада, једино Крагујевац континуирано спроводи овакве акције у време када временски услови погодују развоју бактерија, због чега Ранковић истиче разумевање и спремност Градских тржница да се овакве контроле редовно спроводе.

Г.Б.

не чесме, у Петровцу, на Бубњу, Капавцу, у Кошутњаку, Теферићу, Ждрављици и Белошевцу. У зимском периоду контрола воде врши се два пута месечно.

- Најчешће је вода исправна у Дивостину, Теферићу и Шумаричама, а према последњим анализама једино је у Дивостину и микробиолошки и хемијски исправна. Бубња чесма је, рецимо, готово увек микробиолошки исправна, али има мало повећану количину нитрата. У неким ванредним ситуацијама ова вода могла би се користити за пиће, мада је грађана због неких предубеђења ретко користе, каже Јелка Ранковић.

Да би воде са ових изворишта редовно биле добре за пиће неопходна су велика улагања у системе за дезинфекцију, заштита је, бар за сада, немогуће обезбедити новац.

Када је реч о бунарима, треба навести податак да их у Шумадији има око 7.000, а вода за пиће користи се из више од 3.000 бунара. Међутим, мали је број оних који контролишу њен квалитет. Тако је у јуну свега 25 корисника бунара донело воду у Институт на испитивање. Од тога је 21 узорак био микробиолошки, док су воде из три бунара биле хемијски неисправне. У време великих врућина у јулу донето је двоструко више узорака.

- Запажено је да они који имају навику редовно контролишу воду за пиће и то увек чине исти људи. Углавном то раде странци када долују на одмор и викендаши, док остали то чине врло ретко. Иначе, на територији Шумадије врло ретко се у бунарима може наћи микробиолошки исправна вода. Једино воде из артечких бунара могу бити

АНАЛИЗЕ ПРОИЗВОДА НА ПИЈАЦАМА

Неисправни сир и кајмак у Ердоглији

Од пет узорака млечних производа узетих у тржници у Ердоглији чак четири су била неисправна - у њима је пронађена бактерија ешерихија коли. Од три узорка сира сва три су била неисправна, док је од два узорка кајмака један садржао ешерихију. Неисправне намирнице повучене су из продаје, а произвођачима је забрањена даља продаја, све док не донесу производе за које Институт буде даје да су исправни.

Иначе, Институт за јавно здравље са Градским тржницама редовно контролише продају млечних производа на пијацама у центру града, у Ердоглији и на Аеродрому. Према речима заменика директора у Институту за јавно здравље Драгана Ранковића, ове тржнице имају добре услове за продају млечних производа, постоје посебни павиљони за продају ових намирница, обезбедење јетоп вода, а сви продавци морају да носе посебну одећу и рукавице и да имају санитарну књижицу.

Због врућина контрола је појачана и у другим насељима. Према речима Ранковића, ешерихија је могла

да се појави или код самог производијача или у транспорту и њима је наложено да предузму одређене хигијенске мере. Купци заражених производа могли су да имају тегобе уколико су ове намирнице јели у сировом стању. У супротном, ако су сир и кајмак били термички обрађени, односно коришћени за припремање хране која се кува или пеће, не може доћи до компликација.

Резултати воћа и поврћа (парадајза, паприке и бресака) показали су хемијску исправност.

Ранковић је подсетио да је прошле године, у сарадњи са Скупштином града, спроведена акција хигијенизације села, а стручњаци Института су на лицу места давали савете производијачима млечних производа шта све треба да предузму када је реч о личној хигијени, прању судова и слично, како не би дошло до контаминације хране. Мада је дошло до извесног побољшања, то ипак није довољно, тврди Ранковић.

Осим Београда и Новог Сада, једино Крагујевац континуирано спроводи овакве акције у време када временски услови погодују развоју бактерија, због чега Ранковић истиче разумевање и спремност Градских тржница да се овакве контроле редовно спроводе.

Г.Б.

На конференцији за новинаре „Задовољство за Шумадију“ прошле недеље, Снежана Живановић Катић, помоћница градоначелника за пољoprивреду, у својству председнице Савета за село и пољoprивреду 33Ш, најавила је да је започето бушење 67. артечких бунара у крагујевачким селима. Захваљујући томе, проблем водоснабдевања села убрзано се решава, а тренутно је на реду Опорница.

Но, из увођења цивилизацијских тековина широм Шумадије, настају и перипетије, чак и кад су сасвим нормалне ствари упитању. Срби к'о Срби, власти к'о власти, без проблема, па још на селу, посао тешко може проћи, а да их има, открила је и градска функционерка Живановић Катић.

■ Сукоб са „дошљацима“ или...

- Дешава се да бунаре капаците за преко сто домаћинстава „узурпира“ група од двадесетак кућа, а остале остави без воде, под изговором да нису из њиховог села. Тако у Церовцу имамо бунар који може да снабде водом 105 домаћинстава, међутим заинтересован 23 куће не дозвољавају да се са истог бунара обезбеди водом још 45 домаћинстава из Десимировца. Нећемо дозволити ни да се врше непримерене поделе по разним основама, на мештане који сматрају да имају приоритет за артечки бунаре, иако већ имају решен проблем преко својих приватних бунара.

Славица Јовановић, чији прозори куће гледају у бетонску плочу којом је покрiven бунар, каже да проблем, није испао око тога, већ њихове забринутости да ли ће количина воде моћи да покрије потребе толиког броја кућа.

- Ја као најближа организовала сам комшије да се овим људима што раде донесе да нешто поједу и попију, а онда нас оставише без воде. Стигли негде до 92 метра, најшли на неку воду и ту стали. Вода коју су нам „дали“ била је баш лоша, текла је два сата на црево, па је

СПОР ОПШТИНЕ, ЦЕРОВЧАНА И ДЕСИМИРОВЧАНА ОКО ВОДЕ

Артечки бунар или ђак за све

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ ИСПРЕД БУНАРА У ЦЕРОВЦУ
КОЈИ ЈЕ ИЗАЗВАО СПОРЕНЈА

једни другима не дамо ни воду, свакако је нешто што треба проверити, иако није баш најјасније зашто се уопште копао артечки бунар тамо где мештани „већ имају решен проблем преко својих приватних бунара“.

Славица Јовановић, чији прозори куће гледају у бетонску плочу којом је покрiven бунар, каже да проблем, није испао око тога, већ њихове забринутости да ли ће количина воде моћи да покрије потребе толиког броја кућа.

- Ја као најближа организовала сам комшије да се овим људима што раде донесе да нешто поједу и попију, а онда нас оставише без воде. Стигли негде до 92 метра, најшли на неку воду и ту стали. Вода коју су нам „дали“ била је баш лоша, текла је два сата на црево, па је

неустаде. А да смо хтели квалитетан бунар, јесмо, јер хоћемо сви да дижемо пластенике и баште да можемо да привређујемо и зарадимо неки динар.

Како Славица каже, нико није извршио никакве анализе колико ту има воде. Да јесу и да су им рекли поуздано да неће бити проблема, вероватно би и распо-ложење било другачије:

- Какви „дошљаци“, та прича заиста не стоји. Стварно нема никаквих предрасуда, па грех је човеку забранити „леба и воде, аман“. Него, боје се људи, јер свима преко лета ови бунари у двориштима пресуше, и онда шта - да опет останемо на цедилу, а уз пут дадосмо паре за прикључак.

Њене речи, мање-више, понавља и комшија Славомир Јовановић:

Пошто је у Церовцу ископан бунар са ког је предвиђено да се напајају 23 домаћинства, стигла је најава да ће на исти бунар бити прикључено још 45 домаћинстава, али из суседног Десимировца.

Церовчани се побунили, прете и одустајењем од прикључења, а власник парцеле где се налази извор воде не дозвољава даље коришћење свог поседа

је 29 кућа, скоро колико би било и у Церовцу. На питање да ли Церовчани не дају воду Мркојевчанима што што их сматрају „дошљацима“, он узвраћа питањем:

- А јесам ли ја током овога разговара поменуо иједном ту реч? Нема то везе с тим. Па, побогу, што им не дају тамо њихове комшије воду када је на пар стотина метара? Кол'ко сам чуо, тих 45 кућа, стварно не знам да ли су викендаши или мештани, прикључили су се прво на неку изворску воду. Ових 29 им тражило да се и они прикључе, међутим одбју их. Е, сад, дошло обрнуто. Ових 29 добило бунар, па сад оних 45 тражи, а ови не дају.

КАДА СУ НАСТАЛИ И КАКО СЕ ТАЧНО ЗОВУ

Артечки – по провинцији Артоа

Артечки или артечки бунари, који се у јавности, али неретко и од стране стручних лица називају и погрешно „artererski“ или чак „arterijski“, добили су име по провинцији Артоа, у којој су најпре на тлу Европе, у 12. веку, копани такви бунари. Они се копају до воде између два непропусна слоја, тако да она истиче под сопственим притиском или се вади пумпом из бушотине. Да би се дошло до воде, тло се буши до дубине од неколико десетина, па чак до два километра, а овакви бунари ван европског континента бушени су још у старој Кини и Египту.

КАСНИ АСФАЛТИРАЊЕ УЛИЦЕ ДУШАНА ЂОРЂЕВИЋА У ПЕТРОВЦУ

Рупе у асфалту због рупа у републичком буџету

Улица је затворена за саобраћај већ четири месеца, а након завршених радова на постављању водовода и канализације асвалтирање није ни почело. Разлог кашњења је што се на сагласност Владе за учешће републичких средстава у овој инвестицији чекало до пре неколико дана и што су планирана средства умањена

Пише Александар Јокићевић

Нова водоводна линија у улици Душана Ђорђевића је урађена и потребно је још приклучити куће са једне стране које још увек користе старију линију, али муке житеља овог дела Петровца никако нису окончане. Постављени тампон и остаци старог асфалта у дужини од око два километра слика су ове кључне улице кроз насеље која је била затворена четири месеца. Има и оних грађана који тврде да она званично није ни отворена за саобраћај, али аутомобили пролазе

Знакови су поред пута, једно од „обавештења“ о радовима завршило је у шиљку испод моста, (да ли због револта), а машине Предузећа за путеве Крагујевац, које је у марта ове године потписало уговор са Предузећем за изградњу града о комплетној реконструкцији путног правца, не долазе.

Незванично се могло чути да је Предузеће за путеве одвездо сигнализацију која је због планираних радова била смештена у просторијама фудбалског клуба на игралишту у Петровцу, тако да су се многи помирили са судбином да овог лета асфалт неће ни бити. Хоће ли улица Душана Ђорђевића у дужем периоду остати

само са тампоном и да ли су под знаком питања и неке друге реконструкције путних праваца, које су за ову годину најављене у Крагујевцу?

■ Прећутно одлагање

Треба подсетити да су од приоритетних реконструкција за ову годину предвиђене петровачка Улица Интернационалних бригада, која представља улаз у град из правца Тополе, (до Споменика црвеноармејцима у Опорници требало би да добије булеварски профил, са четири траке), као и кружни ток, где би овај булевар требало да се споји са реконструисаном Улицом Душана Ђорђевића.

Нови асфалт је планиран за два километра ове бочне улице, од укупно пет километара, јер је веома значајна за насеље, а води до Новог Милановца и Ресника. Поменути радови су део јединственог пројекта који се са по 50 одсто средстава финансира из градског и републичког буџета, због значаја ових праваца, а према пројектној вредности укупна инвестиција са урачунатим јавним осветљењем износила је око 700 милиона динара. Половина средстава је обавеза Јавног предузећа „Путеви Србије“, а октобра 2010. године Предузеће за изградњу града и републичко јавно предузеће потписали су управо такав уговор.

ГОРАН СТОЈАНОВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ГРАЂАНА
ПЕТРОВЦА

У складу са фискалном децентрализацијом, а ради формирања комплетне базе података и утврђивања стварног стања објекта, сви порески обveznici морају до краја године да поднесу нове пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину

Сви порески обveznici, којих на територији Крагујевца има 53.000, морају од септембра да поднесе нове пријаве за порез на имовину. Крајњи рок за пријављивање је 31. децембар, а уколико не испоштују ову обавезу биће кажњени новчано у износу од пет до 50.000 динара.

Начелница Пореског одељења Мирјана Јевђић Станарчић каже да је читав овај процес у складу са фискалном децентрализацијом и прописима ЕУ, која и финансира овај посао.

- Ако је већ порез на имовину у надлежности локалне пореске уп-

раве, она онда мора да поседује и све пореске пријаве, које се сада налазе у републичкој Пореској управи. Због тога је локална Пореска управа морала да упућује захтев републичкој за увид у пореску пријаву обveznika сваки пут када је то било потребно, било у случају неког спора или жалбе грађана. Ова процедура значајно је успоравала посао локалне Пореске управе, што је у неким случајевима био оправдан разлог негодовања грађана, објашњава начелница.

Осим поновне регистрације пореских обveznica, на новим обрасцима чија је припрема у току, ово је прилика да се утврди и све промене на објекту до којих је евентуално дошло.

Када је 1992. године законом уведен порез на имовину, обveznici су на основу јавног позива попуњавали пријаве и достављали их републичкој Пореској управи.

УЛИЦА ЗАТВОРЕНА, МАШИНА ЗА АСВАЛТИРАЊЕ ЈОШ НЕМА

Град, иначе, из буџета финансира увођење воде, фекалну и кишну канализацију за Улицу Душана Ђорђевића, у износу од око 100 милиона, што, разуме се, претходи асвалтирању. Али, планови су планови. Како причају мештани Петровца, нико не зна у чему је тајна, јер водовођи су завршиле посао и затрпали своје ровове, а путара ни на видику.

Да ли су изостале републичке паре из Београда, или је проблем актуелно стање у крагујевачком Предузећу за путеве, штајак због лоше приватизације и блокираних рачуна „Нибенс групе“, односно, укупно пет путарских предузећа међу којима је и овдашње?

И док Петровчани нагађају зашто им је улица „уполовачена“, њихов комшија Зоран Миловановић без устезања каже - недостају паре.

- Чуо сам различите приче, али нема сумње да планираних паре нема. Нама је речено да ћемо до Нове године имати и асфалт и тротоаре, дрвореде, расвету. Добро, има времена, видећемо. Значи нам вода и канализација, верујем да су људи из тог разлога прилично стрпљиви, али нелагодно нам је јер често чујемо да је наставак радова неизвестан. Због ширења улице изузимају се и мањи делови дворишта, долазили су и обележили одавно, мада, поште-

но говорећи, то што нам је Предузеће за изградњу града понудило 350 евра по ару није баш реална цена. Ево, ар плаца недалеко од моје куће цене се 1.000 евра. Али, каку, добијате пут, мада још увек чекам да неко од званичника дође и каже када ће асвалтирање почети, пошто је улица затворена већ четири месеца, каже Миловановић.

■ „Краћи“ уговор „Путева Србије“

Председник Савета грађана Горан Стојановић подсећа да је, за сада, делом решен велики комунални проблем у Петровцу. Постављено је више од два километра водоводне линије и километар и по канализације. Линије су рађене и у две споредне улице у горњем делу насеља.

- Стара линија је дотрајала, цеви су стално пущале, и чињеница је да разумемо значај онога што град улаže, јер са бочним уличицама, које се приклучују на главну, а има их десетак, у овом делу насеља решен је проблем око 400 домаћинстава. Стрпљиви смо, и ова четири месеца колико је улица затворена, уз разумевање извођача радова, могли смо колима да долазимо до кућа, а продавнице су снабдеване. Значи нам што ће улица бити широка седам метара, са тротоарима од по 2,5 метра, са

потпорним зидом поред гробља, али истина је да нас брине настапак радова, јер, колико знам, Предузеће за путеве је требало да уђе у радове још у априлу, наглашава Стојановић.

У Петровцу су се могла чути и нагађања да постоји могућност да уговорене радове преузме „Нискоградња“. Међутим, у име наручнице посла, Предузеће за изградњу града, директор Вељко Мерџан открива кључни проблем. Јесте да путари решавају унутрашње проблеме, прича се о штрајку и стечају, али, започета реконструкција Улице Душана Ђорђевића зависи од реализације уговора града и ЈП „Путеви Србије“. Где је запело?

- Уместо у марту сагласност Владе Србије на овогодишњи програм пословања ЈП „Путеви Србије“ дата је тек недавно. Због њиховог мањег буџета потписан је анекс уговора о суфинансирању са градом у четвртак, 21. јула. Уместо 700 милиона динара укупни износ за ову инвестицију је 421 милион динара. Ми смо на основу уговора са „Путевима Србије“ из октобра 2010. године усвојили овогодишњи програм пословања, а у марту ове године смо, јер је то била наша обавеза, спровели јавну набавку и изабрали Предузеће за путеве за извођача радова. Наравно, сада морамо да потпишемо и анекс уговора са ПЗП-ом, јер је износ средстава мањи.

Нисмо губили време, јер је „Водовод“ са својим машинама ушао у улицу, радило се оно што претходи асвалтирању и што се, иначе, финансира из градског буџета, наводи Мерџан.

Такође, још у јануару ове године почели су да преговарају са мештанима око изузимања делова дворишта, обележавана је нова траса дуж Улице Душана Ђорђевића и радови на асвалтирању ће, напакон, обећава Мерџан, ускоро почети. Али, с обзиром да је због недостатка новца у републичкој каси уговор са „Путевима Србије“ тежак свега 421 милион, у једном делу одустаће се од планова.

Како Мерџан каже, свакако ће се у овој грађевинској сезони окончати радови у Душана Ђорђевића, а неће се одустати ни од планова за Булевар Интернационалних бригада, мада је извесно да неће бити довољно новца да се „стигне“ до Споменика црвеноармејцима у Опорници. Одустаје се од изградње предвиђеног кружног тока у Петровцу, а неће бити новца ни за три кружна тока кроз Корићане, који су такође били предвиђени уговором са „Путевима Србије“ из октобра 2010. године.

МИРЈАНА ЈЕВЂИЋ СТАНАРЧИЋ

да ли ћемо ми после тога успети да све те пријаве унесемо и извршимо обрачун пореза до задатог рока, каже наша саговорница.

За оне који се не одазову позиву и не поднесу нове пореске пријаве до краја ове године прописане су новчане казне од пет до 50.000 динара.

Г. БОЖИЋ

ПОНОВНО ПРИЈАЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ ЗА ОПОРЕЗИВАЊЕ

Чекају се нови обрасци

Од тада оне нису мењане, иако се у међувремену знатно променило физичко стање објекта.

- Многи су додградили своје куће, додали спрат или два, побољшао се квалитет становића, уведен је, рецимо, централно грејање или на гас и све су то елементи који мењају тржишну вредност објекта и утичу на обрачун пореза, каже Мирјана Јевђић Станарчић.

Новина је да ће уместо јавног позива грађана да поднесу пореску пријаву, како је то било до сада, на нову читаве Србије уследити медијска кампања, којом ће грађани бити позвани да поднесу нове пореске пријаве. Читаву кампању финансираће немачка организација за развој (ГИЗ), која прати фискалну децентрализацију у Србији.

Правилник о новим пријавама тренутно је у скупштинској проце-

дури и очекује се да ће до септембра бити одштампани нови обрасци. Грађани ће моћи да поднесу пријаве у Одељењу пореске управе у Улици Цара Лазара или на пунктовима који за то буду одређени, а важно је напоменути да је неопходно да са собом понесу доказ о власништву над објектом.

Нови обрасци требало би да буду далеко једноставнији од досадашњих и мада многи већ сада страхују од великих гужви и дуготрајног чекања, начелница Пореског одељења обећава да ће све бити организовано тако да не буде великих редова.

- Организоваћемо службу да ради током целог дана, а пријаве ће се примати на неколико пунктова у граду. Све ћемо учинити да не дође до стварања великих редова. Усталом, то је посао који мора да се одради. Рок за предају пријава је реалан, али питање је

УЧЕСТАЛИ НАПАДИ НА ПОЛИЦИЈСКЕ СЛУЖБЕНИКЕ

Позорници као глинени голубови

У Крагујевцу су највише на удару полицајци на улицама и саобраћајци, сем удараца трпе и вређања, а насиљници и криминалци не презају ни да употребе разне врсте оружја

Пише Елизабета Јовановић

Убио је полицајац, а је и полицајац њега. У кафани ударио је полицајаца, у Полицијској станици рађен је полицајац... Ово су само неки од наслова који су ових дана пунили новинарске ступице.

У Крагујевцу, на срећу, скорије није било фаталних исхода, али је било више теже или лакше повређених полицајаца. До краја јуна регистровано је шест напада, а у јулу су уследила још три. За последње три године десило се укупно 29 напада ове врсте.

Највише су на удару били позорници и полицајци интервентних бригада. Над полицајцима је извршено 20 кривичних дела, над саобраћајцима седам, а инспекторима два.

■ Најгори кад се обруч стеже

Последњи напад додгођен је се недавно, 20. јула, када је Милан Ђ. (54) из околине Омиша у Хрватској, на аутобуском стајалишту на улици Краља Александра Карађорђевића, први вређао, а потом и песницом ударио једног од полицајаца из патроле, који је покушао да легитимише човека који је лежао на клупи. Уместо да покаже легитимацију, Милан Ђ. је одговорио симболом, па су морали да му ставе лисице на руке. Измерено му је 2,6 промила алкохола у организму.

На полиције је насрнуо и Вељко А. из Крагујевца, 23. априла после поноћи, када га је зауставила саобраћајна патрола у Козујеву. Био је у украденом „опел кадету”, па није хтео дастане, ни после потере која је за њим организована. Ипак, пре срели су га код „Мале ваге”, али је Вељко наставио вожњу Булеваром краљице Марије. Укључила се и патроле Дежурне службе, а онда је возач предњим ченом делом возила више пута намерно ударио у задњи део полицијског возила. Полицајац из аута З. Т. је задобио тешке телесне повреде, а његова колегијаца Д.В. лаке.

Следећи пример датира од 2. маја, када је Љубомир К. (54) из Крагујевца полицију нанео тешку телесну повреду, а судија га је пустио да се брани са слободе. Дан раније он је физички насрнуо на полицајца З. С., који га је зауставио, контролишући алкохолисаност возача. Икао је био искључен из саобраћаја он се оглушио и кренуо према центру града. Након пола сата вратио се на место где је првобитно био заустављен, изашао из аута, дохватио полицајца за ревере прслука и гурао тако да су обојица пала на тротоар. Приликом пада полицајац је поверио лакат.

СЛОБОДАН ЛАЗАРЕВИЋ,
ПОРТПАРОЛ ПОЛИЦИЈСКЕ УПРАВЕ

САОБРАЋАЈНИ ПОЛИЦАЈЦИ
СУ ЧЕСТА МЕТА НАПАДА

веде три сумњива млађа лица, која код себе нису имала никаква документа. Они никада нису пронађени нити процесуирани, иако је било пуно сведока. Ничим изазвани, потегли су пиштол и на сву срећу, иако му је метак прошао кроз раме и руку, само је зарадио лаке повреде.

Те среће није био Бојан Познић, коме је у једној акцији, у мају 2002. године, криминалци испалио неколико хитаца у тело. Он је са колегом патролирао у Улици Микиша Гајевића, где је почињено разбојништво. У суседној улици приметили су особу која одговара опису. Потпуши су за разбојником, који је бежао, Познић га је стигао, али је

бегунац сручио више метака кроз ветробранско стакло, наневши му повреде опасне по живот. Тада је настала срећа општа пукњава у којој је нападач погинуо.

■ Најава строжих казни

Пре 11 година, на позорничком реону код железничке и аутобуске станице, погину је млади полицајац Горан Нешковић. Њега је ножем усмртила особа из околине Јагодине која је и побегла након убиства, али је доцније пронађена и осуђена за то недело.

Последње убиство младог полицајца Александра Ркмана у Зрења-

ину, кога је живота лишио превезани криминалац, био је повод да званичници полиције поново затраже строже, односно максималне казне за нападе на полиције и да упозоре правосудне оргane како морају да имају у виду да је сваки напад на полицију напад на државу.

У овдашњој Полицијској управи нису желели да коментаришу казнену политику, јер то није њихов посао, али ипак сматрају да би пресуде у вези напада на њихове колеге требало брже доноси и а-

журије водити процесе. Слободан Лазаревић сећа се заканог рочишта од пре пет година, у коме се појавио у својству сведока, због напада и нанетих повреда колеги са којим је био у патроли, а догађај се одиграо 11 година раније, па је предмет самим тим застарео. Позвали су га само да му саопште да је дошло до апсолутне застарелости.

Због неажурности суда, кажу у ПУ, било је много застарелих предмета у коме су полицајци били жртве. Њима, заправо, није познато да је неко уопште осуђен због напада на полиције, а и ако јесте какву то је испод законског минимума. А то је све управо разлог због чега се јављају и повратници у извршењу ових дела.

ПОЛИЦИЈА

Расветљене три тешке крађе

Ђулијано О. (20) из Крагујевца ухапшен је и приведен истражном судији Основног суда под сумњом да је починио три тешке крађе.

Претпоставља се да је он у јулу ове године обио приватну продавницу у насељу Бресница и из ње однео фискалну касу и већу количину алкохолног пива, док је из куће у насељу Палилула украдао златан накит, а са магацина на Железничкој станици скинуо део бакарног крова.

Осим фискалне касе која је пронађена код њега, Ђулијано О. је украдене предмете препродао за сада непознатим купцима.

Отмица због 1.000 евра

Огњен П. (19), Лазар М. (18) и Ј. М. (17) из Крагујевца, 22. јула, лишени су слободе и истог дана истражни судија Вишег суда одредио им је против (изузев малолетнику), због постојања основа сумње да су починили кривично дело отмице. По речима истражног судије Сузане Грујовић, они су се у истрази бранили ћутањем тако да је још увек непозната позадина случаја. Више детаља се не саопштава и из разлога зато што жртва, Зоран Н., још увек није саслушан.

Наиме, претпоставља се да су Огњен П. и Лазар М., 21. јула, 30 минута после поноћи, у насељу Бриони пресрели Зорана Н. (38) и почели да га туку, због наводног новчаног дуга од 1.000 евра. Да им не би побегао, из пиштола су испалили два хица и натерали га да уђе у пртљажник возила „ауди”, којим су га одвезли у шуму на Бешњаји. Са њима је пошао и малолетни Ј. М., кога су у међувремену срели у једној од улица, недалеко од места отмице.

По доласку на Бешњају, сва тројица су извукли Зорана Н. из пртљажника и наставили да га физички злостављају, ударажују га рукама и ногама свуда по

телу. У једном тренутку он им се ипак истргао и побегао у шуму. Отмичари су, у намери да га спрече од бекства, из пиштола испалили два пројектила и то у правцу у коме се дао у бег. Зоран Н. се скривао у шуми и пешачио до јутарњих сати, док није наишао до прве куће, одакле је телефоном позвао полицију. Од нанетих удараца задобио је лаке телесне повреде.

Полиција је извршила увиђаје на месту отмице и на Бешњаји.

Украдена кола растављао у делове

Дејан К. (29) из Аранђеловца приведен је 21. јула истражном судији због постојања основа сумње да је извршио кривична дела неовлашћено коришћење туђег возила.

Има индикације да је Дејан К., у марта и мају 2009. године, у Тополи и Лазаревцу украдао путничка возила „рено меган“. Након објајања, он је декодером „неутралисао“ електронску заштиту, стартовао мотор и удаљио се према Аранђеловцу, где је возила растављао у делове и касније их препродао. Неки од делова пронађени су код Драгана Р. из Аранђеловца, притив кога је такође поднета кривична пријава за прикривање.

Приведен насиљни отац

Горану А. (39) из Лапова полиција је најпре изрекла меру полицијског задржавања у трајању од 48 сати, због сумње да је починио насиље у породици, а након њеног истека спроведен је истражном судији Основног суда.

Све указује да је он 24. јула, у вечерњим сатима, у алкохолисаном стању, после краће расправе, тукао невенчану супругу и малолетну кћерку. У једном моменту тринаестогодишњу кћерку покушао је да удари шрафцијером, али га је у томе спречила супруга. На томе се није зуставио, него је наставио да угуђује озбиљне претње и свом малолетном детету.

СИНДИКАТИ ПОЛИЦИЈЕ

Примедбе на благе казне

Полицијски синдикати најштарије су осудили убиство Александра Ркмана у Зрењанину и рашњавање колеге Ивана Радина, уз оцену да „када се неко одлучи да хладноокрвно метком у главу убије полицајца то је показатељ да су у друштву многе вредности поремећене“. Они кажу да већ годинама упозоравају да су прописи приликом привођења криминалца застарели и неприлагођени новим околностима.

Шта још полицијцима у Србији треба да се деси, поред напада и убиства, да би неко преузео одговорност у врху Министарства, питају и подсећају да је само од јануара до маја било 699 напада на полицијске службенике у Србији.

- Показала се оправданом сумња да благе казне и лоша казнена политика доводе до све учесалијих напада на полицијце. Благе казне дају знак криминалцима да им је најјефтиније нападати полицијце, наводе у саопштењу Независног полицијског синдиката.

НЕОБИЧНА СУДСКА ПРЕСУДА

Закидање инвалиду рада

Mилан Поскурица из Кнића, сад већ почивши, пред Основним судом у Крагујевцу водио је радни спор против Друштва „Ема“ из Кнића због незаконитог отказа. Судском пресудом он је својевремено враћен на посао, али му до данас није исплаћена седмогодишња зарада, упркос правоснажном судском решењу. У међувремену он је дигао руку на себе, што због болести због које је временено пензионисан 2009. године, што због неправде која му је нанета у бившем колективу, сматра његова породица.

Са 11.000 динара пензије, јер му за скоро седам година нису уплаћени ни припадајући порези и доприноси, није могао пристојно да живи и адекватно да се лечи. Парници је, после његове смрти у педесетрећој години, наставила да води рођена сестра Зорица Макојевић и коначно је добила решење у своју корист, али не онако како је вештачко економске струке Бранислав Гмитровић израчунато - 1.555.000 динара, него мање од једне трећине тог износа.

Она се пита како је то уопште могуће и не налази логичног одговора у правоснажној пресуди Апелационог суда, чиме је практично овај случај затворен. Не постоји ни неки ванредни правни лек, нити могућност ревизије, јер по слову закона ревизија је дозвољена за износе од преко 100.000 евра. Дакле, припало јој је око 484.000 динара, плус камата на тај износ и трошкови од свега 10.000 динара, које је имао њен брат водећи парници годинама против своје фирме.

- Лично сам погођена оваквом пресудом и непријатно изненађена. Била сам убеђена да ће суд потврдити пресуду, или досудити бар близу износа из првостепене пресуде. Када сам је прочитала само што се нисам срушила, каже Зорица Макојевић.

■ Дискутабилан споразум

Чудом не може да се начуди ни њихов правни заступник Милић Милић, али каже да је пресуда пала и нема боже помози. Проблем је, по њему, споразум који је Милан Поскурица потписао са својим пословодством, без консултације с њим, а који су они после употребили на суду као вансудско поравнање, што у основи он и није, јер фали износ, и што је суд тај споразум прихватио.

- У споразуму није утврђена висина потраживања. Ако је суд имао

НИЈЕ ДОЧЕКАО ПРАВДУ - МИЛАН ПОСКУРИЦА

у виду обрачун туженог, онда то није прави износ, него дупло већи, из разлога што је у обрачуну који је доставио тужени користио само износе које би му исплаћивао послдавац као инвалиду рада, а потпуно занемарио износе који би му се исплаћивали из средстава Фонда ПИО на основу преостале радне способности, каже Милић Милић.

Његова је оцена да је другостепени суд притом занемарио и чињеници да Фонд ПИО ову накнаду исплаћује само за дане проведене на раду – за ефективни рад запосленог, те да стога ова обавеза Фонда не стоји, а посебно из разлога што Фонд не може да сноси штетне последице по запосленог узроковане незаконитим актом послдавца, односно поништеним решења о престанку радног односа тужиоцу.

Према томе, уколико је другостепени суд сматрао да Поскуричиној сестри Зорици Макојевић треба да припадну износи зарада које би њен покојни брат остварио да је радио у спорном периоду, онда је требало досуђеним износом да обухвати и овај вид накнаде зараде.

- Ова недоследна примена споразума између фирме и Поскурице, ако се овај акт тако може сматрати, има својих недостатака и огледа се у томе што и као такав не садржи било какав новчани износ, а најмање износ од 484.621 динар. Недоследност се огледа и у томе што и овакв споразум у тачки два предвиђа висину ове накнаде „у износу који би остварио као да је наведеном периоду био у радном односу...“, објашњава адвокат Милић.

Сада већ покојном инвалиду рада Апелациони суд досудио надокнаду само трећине зараде за 79 месеци одсуства с посла, на коме је био због незаконито добијеног отказа од фирме „Ема“ из Кнића

По њему је нелогична и одлука о трошковима, јер уколико је ту же успела у спору са једном трећином новчане накнаде, онда би јој и трошкови припали у том износу, што овде није случај јер досуђени износи трошкова не представља ни десети део реално остварених.

Милић не види излаз из ове ситуације за своју клијенткињу. Једино преостаје нова тужба против „Еме“ из Кнића и улазак у нову парницу за други део неисплаћене зараде, коју би сада покојни Милан Поскурица примио преко ПИО да му нису незаконито раскину уговор о раду. Али, то је све на „дугом штапу“.

■ Неправедни отказ

Иначе, отказ уговора о раду је уследио због наводног неблаговременог достављања дознака за боловање 2001. године, што уопште није тачно, тврди Зорица Макојевић. Отпустили су Милана за време боловања, упркос томе што се уредно јавио и што су знали да има озбиљних здравствених проблема, наводи његова сестра.

Због тога се ушло у радни спор који се развлачио седам година, а њен брат је за све то време био без икаквих средстава за живот. На основу пресуде је враћен на посао уз обавезу да му се исплате све зараде као да је радио у том временском периоду.

- У међувремену позвао га је на разговор Љубомир Ђурђевић, председник Акционарског друштва „Ема“ из Кнића, чији је син директор фирме, и предложио му том приликом да направе споразум, с обзиром да није била баш добра материјална ситуација у предузећу, те да се договоре да му се новац по пресуди исплати у ратама. Као, разумео је он магистрат Милана да је шест година био без икаквих примања и да ће гледати да га што пре обештете. Мој брат је разумео и њих, с обзиром да је у сервису радио као аутомобилски техничар од 1978. године, али је трајио да му одмах дају део новца, а остатак када буду били у могућности. Чак се одрекао и камате само да би извукao што пре новац. И заиста, исплатили су му прву рату око 65.000 динара.

Макојевић је упознат са њеном братом, који је у тој пресуди исплатио све трошкове, али је и то било све, каже.

По њеној причи, у том споразуму, коју су они после на суду приказали као вансудско поравнање, утвачали су да му се исплати комплетан износ до краја 2008. године, у складу с могућностима и у ратама које предложије фирмама, и тражили су да се њен брат одрекне камате. Тај документ је он својеручно потписао не консултујући се са ким, а потписала су га још тројица чланова друштва „Ема“ из Кнића. Она са ове дистантне сумње да су га преварили.

Због непоштовања договора Милан Поскурица улази у парницу с фирмом, захтевајући овог пута да му се исплати комплетно следовање, уз припадајућу камату. Међутим, због смрти није доживео ту правну сatisfакцију. Као легитимни наследник започети процес наставља Зорица Макојевић. Првостепена пресуда донета је 28. марта ове године. Судија Сузана Чоловић је пресудила да АД „Ема“ треба да исплати на име накнаде штете због изосталих 79. зарада укупан износ од 1.555.910 динара, са припадајућом каматом почевши од 18. октобра 2009. године (од дана вештачења) па до коначне исплате, уз претњу принудне наплате. Плус су додељени трошкови вођења парничног поступка од преко 130.000 динара.

Макојевић је упознат са њеном братом, који је у тој пресуди исплатио све трошкове, али је и то било све, каже.

По њеној причи, у том споразуму, коју су они после на суду приказали као вансудско поравнање, утвачали су да му се исплати комплетан износ до краја 2008. године, у складу с могућностима и у ратама које предложије фирмама, и тражили су да се њен брат одрекне камате. Тај документ је он својеручно потписао не консултујући се са ким, а потписала су га још тројица чланова друштва „Ема“ из Кнића. Она са ове дистантне сумње да су га преварили.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

ТАКМИЧЕЊЕ ВОЗАЧА АУТОБУСА

Крагујевчанин победио на Острогу

Самостално удружење превозника Црне Горе, Босне и Херцеговине и Србије и овог јула организовало је традиционално међурегионално надметање професионалних возача. Једини представник Крагујевца, Богдан Шпилјевић, некадашњи возач „Аутосаобраћаја“, од прошле године запослен у овдашњем огранку „Ласте“, у категорији возача аутобуса у вештинама на полигону у Тивту освојио је треће место од 36 учесника. Међутим, био је најбољи на најтежој деоници, на старом путу Котор - Никшић - Острог.

- Ту је учествовало деветоро возача, а моја деоница од четири километра била је од скретања за Острог до доњег манастира. Свако које је прошао туда зна да пут није имало једноставан. Такмичење је, у ствари, више наше дру-

БОГДАН ШПИЉЕВИЋ СПРЕТАН НА ЦРНОГОРСКИМ КРИВИНАМА

жење, а освојених летовања и новчаних награда одрекли смо се у хуманитарне сврхе, каже Шпилјевић.

На такмичење је отишао на позив колега из Црне Горе, јер је радије као возач „Аутосаобраћаја“, у време одмора или користећи слободне, зарађивао и као возач Епархије Шумадијске. До Острога је за четири и по године направио 110 туре, па отуда и овакав резултат на тој деоници.

Још нешто је занимљиво када је о Шпилјевићу реч. Приликом прошлогодишњег преласка у „Ласту“ у прво време радио је као кондуктор. И поред 25 година возачког стажа тврдило се да није прошао на тесту и да није за волан. Нешто касније су схватили да није баш за кондуктора.

A. J.

PAPIR PRINT
www.papirprint.com

**Veleprodaja papira
Kancelarijski materijal
Design & štampa**

034 331 319

Svi papiri na jednom mestu

РОДИТЕЉСКЕ НЕДОУМИЦЕ

У први разред без страха и плашења

Ланица Марковић, седмогодишња девојчица, ових дана ужила у летњим занимацијама. Каје да највише воли када тата дође са посла и одведе је на базен. На јесен ће Даница кренути у школу и томе се радује као и већина њених вршњака. Мама Катарина, међутим, није баш тако оптимистична.

- Даница је живахно дете, што наш народ каже „не држи је место“. Због тога, али и још много чега, стрепим од њеног поласка у школу. До скоро није била нимало заинтересована за учење. Показивала сам јој слова и бројеве, али она све што не успе да схвати „из прве“ аутоматски „баталује“. Додуше, моја сестра је успела да је мало по мало научи већину слова, чак је савладала и сабирање, разуме и значење заграда, тако да ми је сада мало лакше, исповеда се мама Катарина.

Сличне бриге море већину родитеља чији ће наследници на јесен први пут сести у школску клупу. Док се деца великој промени у животу углавном радују, родитеље мучи милион питања.

Читање и рачунање није важно

Катарину Марковић понајвише, како, забрињава што је чула да поједине учитељице ћаке не уче „слово по слову“, као што је то случај био некада када је она била првак, већ одмах првих дана школе крећу са градивом, баш као да су деца са владала читаву азбуку.

- Пријатељица која има дечака годину дана старијег од Дане испричала ми је да се његова учитељица понашала као да су деца већ завршила први разред. Њен малишан, који у школу није кренуо са „предзнањем“, имао је муке да „стигне“ другове из разреда који су пре поласка у школу научили да читају и пишу. Управо зато смо последњих месеци мало „навалили“ на Дану како би савладала сва слова и колико толико спремна кренула у школу, прича Катарина.

Полазак у школу заиста је значајан доживљај за ћака првака, али и читаву породицу. Дете ће напредовати у школи и лепо ће се осећати у друштву својих вршњака ако се код њега на време формира позитиван однос према школи, обавезама које га чекају, учитељици, пријатељима, док је знање читања, писања и рачунања, по речима Горана Јоксимовића, некадашњег учитеља, а сада саветника овдашње Школске управе, најмање важно.

Треба ли дете да зна да чита, пише и рачуна - питају се многи родитељи чији ће малишани први пут на јесен сести у школске клупе. Важније од тога је да нису уплашена и да знају како да се у школи понашају, кажу стручњаци

- Већина родитеља има овакве бојазни, али је то знак неадекватног рада са родитељима док је дете још у предшколском. Тачније, знак да се недовољно ради са родитељима када је припрема за полазак у школу у питању. На жалост, на то се често не обраћа пажња ни приликом поласка детета у школу. На првом састанку са учитељима родитељи најчешће сазнају ствари од формалног значаја, као што су распоред часова, цена ужине, уместо да им се скрене пажња на метод рада, садржај онога што деца током године треба да савладају, објашњава Јоксимовић.

Исповест маме Катарине свакако је илустративан пример за Јоксимовићеву причу. Азбука се, конкретно, у већини крагујевачких школа учи много другачије него у време када су ћаци били родитељи садашњих првака.

- У питању је само метод учења који је, показало се у пракси, много ефикаснији од оног некадашњег учења „слово по слову“. Правци се, наиме, одједном сусрећу са свим словима, а не са једним или групом слова, као што је некада био случај. На тај начин она полако усвајају значења слова према свом индивидуалном темпу. Занимљиво је, међутим, да чак и они ћаци који пред полазак у школу нису знали да читају и пишу већ у октобру, захваљујући овом методу, полако почину да пишу мале саставе, прича наш саговорник.

ВАЖНА ПОДРШКА РОДИТЕЉА:
ГОРАН ЈОКСИМОВИЋ

М. ОБРЕНОВИЋ

У ПРВИ РАРЕД ТРЕБА
КРЕНУТИ СА РАДОШЋУ

АКЦИЈА ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ

Петицијом до апотеке у Илићеву

Месни одбор Демократске странке Илићево покрену је, прошле недеље, петицију за отварање апотеке у овом насељу. Апотека би се налазила у просторијама месне заједнице, у којима је смештена и амбуланта, у којој се лечи око 15.000 становника овог насеља.

Демократе истичу да су се на овај корак определили због тога што надлежни у Апотеки Крагујевац игноришу чињеницу да грађани Илићева, којима се у амбуланти месечно изда преко 2.400 рецепата, лекове морају подизати у другим деловима града. Према наводима чланова Месног одбора ДС-а, одлучком Савет месне заједнице Илићево о уступању просторија за те намене, постојањем просторних капацитета опремљених санитарним чвором и детаљно урађеном анализом о потребама мештана, испуњени су сви неопходни услови за отварање апотеке.

Пошто, упркос свему, надлежни одбјају да изађу у сусрет становницима овог насеља, демократе су одлучиле да покрену акцију потписивања петиције која ће, према речима председника Месног одбора Саше Фуртуле, трајати док се не узима захтев грађана.

У Апотекама Крагујевац, уписаном одговору нашој редакцији, кажу да је иницијативу за отварањем апотеке у Илићеву председник месне заједнице Илићево на њихову адресу послао у јануару ове године. Иницијативу је подр-

жала локална самоуправа и члан Градског већа за здравствену заштиту проф. др Александар Живановић. Истичу да ова установа, са својим оснивачем, Скупштином града Крагујеваца, континуирано прати потребе становништва за здравственом заштитом и реализацију их, у складу са својим могућностима. Због тога ће конкретан предлог за отварање апотеке у насељу Илићево, као и многи други (Пивара, Ердеч, Десимировац...) бити разматрани на свим органима управљања пре доношења коначне одлуке.

Коментаришући чињеницу да иза захтева за отварање апотеке стоји једна политичка странка руководство Апотеке Крагујевац каже да у овој установи потребе за здравственом заштитом никада нису разматрани са аспекта политичких странака, већ су се руководили начелима доступности и ефикасности, која су основна начела здравствене заштите.

Ј. С.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за просторно планирање,
изградњу и заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта „036 МЕТАЛИ“ д.о.о. Краљево – РЈ Крагујевац, спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину Пројекта – сакупљање секундарних сировина металног порекла – отпади од бакра, легуре бакра, алуминијума, легуре алуминијума, гвожђа и легуре гвожђа, чија се реализација планира на катастарској парцели број 4703/1 КО Крагујевац (ул. Милице Милојковић бр. 1), Град Крагујевац.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат није потребна израда студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину, будући да се за планиране карактеристике пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за изградњу, коришћење и одржавање ове врсте објеката, као и одговарајућих мера заштите које је утврђено наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току извођења и коришћења пројекта.

Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца пројекта и појдатака о локацији, карактеристикама и могућим утицајима пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекте наведене у Листи ИИ Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, број 114/08).

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, а подноси се преко првостепеног органа.

Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину («Службени гласник Републике Србије», бр. 135/04, 36/2009)

РЕКОРДЕР ПО БРОЈУ УГРАЂЕНИХ СТЕНТОВА

Лек за срце у родном селу

Живомир Петрићевић, човек који живи са једанаест стентова, према мишљењу лекара који брину о његовом здрављу, представља јединствен пример од Хоргаша до Драгаша. Иако у Србији није забележен случај толиког броја интервенција на аортини, а живот са толико стентова представљају реткост и у свету, овог Београђанина, рођеног у Поскурицама, посебним чини и што вољом за животом, психичком стабилношћу и дисциплином успева да води нормалан и испуњен живот.

Рођен пре 63 године, после школовања у родном селу, крагујевачкој гимназији и Вишеј економској школи, радни век провео је у београдском „Прогресу“. Мада је због посласа често путовао, углавном по источној Европи, здравље га је добро служило. За тридесет година рада на боловању је био укупно 17 дана.

Предан послу и породици, није ни слутио да у организму има темпирани бомбу, па упркос годинама у које је почео да залази и стресном послу који је обављао, није одлазио на превентивне прегледе. Отрезни га је инфаркт који је добио 2002. године. Захваљујући доброј кондицији и чињеници да никада није ни пio ни пушио брзо се опоравио, али је након четири године уследио други.

■ Помогло му село

Лекарски прегледи су показали да Петрићевићева аорта има облик латиничног слова В. Пошто сматрају да са таквом аномалијом није могао дуже живети, доктори претпостављају да је неправilan облик крвног суда последица веног стреса. Живомир мисли да га је изазвала НАТО бомба која је пала на царинско складиште у ко-

јевомир Петрићевић, човек који живи са једанаест стентова, према мишљењу лекара који брину о његовом здрављу, представља јединствен пример од Хоргаша до Драгаша. Иако у Србији није забележен случај толиког броја интервенција на аортини, а живот са толико стентова представљају реткост и у свету, овог Београђанина, рођеног у Поскурицама, посебним чини и што вољом за животом, психичком стабилношћу и дисциплином успева да води нормалан и испуњен живот.

је су га, током бомбардовања, одвеле пословне обавезе. Објашњено му је да је од страха дошло до скрупања срца и крвних судова, а да аорта није успела да се врати у првобитан положај. Суочен са случајем који се не среће свакодневно лекарски конзилијум је одлучио да би уградња стентова могла да буде ефикаснија од операције.

Пошто је имао неограничено поверење у лекарски тим у коме су се нашли наши најпризнатији кардиохирурги, Петрићевић је без трунке страха пристао. Каже да је прва интервенција, током које му је уградњено седам стентова, трајала три и по сата и да је прекинута због тога што лекари више нису могли физички да издрже. Уследиле су још две током којих је добио по два нова прстена у крвном суду. Пошто је сваки пут био потпуно свестан и прибран лекари су му, по завршетку, стискали руку, проглашавајући га јунаком.

Живомирово јунаштво, међутим, не огледа се само у спремности да без трунке страха легне на сто и препусти се докторима, знајући да и најситнија грешка може да га кошта живота. Веће дивљење изазива начин на који овај човек живи са болешћу. Најбољи лек нашао је у родном селу. Боравак међу својима, разговор са пријатељима, свакодневне шетње, писања монографије села, активности на чувању сеоске баштине и културноисторијских знаменито-

сти - толико су благотворно деловали да су се и доктори изненадили.

- После инфаркта одлазио сам на рехабилитацију у Нишку Бању и то је имало позитивне ефекте. Али, када сам, једног лета, боравио цела три месеца у Поскурицама мој лекар био је изненадио колико су резултати побољшани. Питао ме је у којој бањи сам

био. Када сам рекао да нисам ни у једној, казао је да такво побољшање није могуће без бањског лечења. После мог објашњења да сам боравио у родном селу, замолио ме је да одем још три месеца да проверимо. Када сам поново дошао резултати су били још бољи, па је доктор казао да више не идем у бању него што чешће и што више у моје село. Од тада ја сваке године дођем у марта, око Младенца, и одлазим кад захладни, јер мом организму не прија хладноћа, каже наш саговорник.

Друга тајна Петрићевићеве успешне борбе са болешћу је строго поштовање лекарских савета. То подразумева посебан режим исхране, који потпуно искључује со, масноћу, свињско месо, бели хлеб, хладна јела и пића, газиране напитке ... Избегава физичке напоре, али сваког дана препеша-

МИРАН ЖИВОТ УМЕСТО НЕРВОЗЕ И СТРЕСА:
ЖИВОМИР ПЕТРИЋЕВИЋ

чи три до четири километра. Обавезно попије три литра воде дневно и има неколико мањих оброка. Посебну брине да очува духовну стабилност. Због тога ради само оне ствари које му причинавају задовољство и дружи се искључиво са људима који шире позитивну енергију.

Избегава негативно окружење, уздржава се од већих узбуђења, не гледа важне спортске догађаје. Ненавикнут на живот у доколици, активно учествује у очувању баштине и промоцији села. Редован је посетилац Историјског архива и Народног музеја, где сакупља грађу за монографију Поскурица коју већ неколико година пише. У сарадњи са матичном школом „Свети Сава“ ради на очувању традиције образовања у свом селу. Уз све то стигне да се дружи са рођацима и комшијама. Једино му

сметају претерана заинтересованост сељана за његову приватност и неумесни коментари његовог начина живота.

■ Испуњен живот

Занимљиво је да, по повратку у Београд, нема никаквих проблема да се привикне на велеградски темпо живота.

- У Београду, поред супруге, имам две ћерке и двоје унучића. Сви су, хвала Богу, здрави и збрињути. Ђерке су завршиле студије са најбољим оценама, имају добар посао и стабилне породице. Супруга има пуно разумевања за мое стање, па сам са те старне безбрижан. Та породична стабилност је можда најважнија, јер да није тако не бих могао растеренено да боравим у Поскурицама и посветим се свом здрављу, каже Петрићевић.

Храброст овог човека видљива је и у односу према смрти коју доживљава као саставни део живота.

- Иако смрт доживљавам као природан и неминован крај сваке егзистенције, имам велику вољу за животом. Због те воље успео сам да прећем све препреке и наставим да, упркос ограничењима, водим испуњен живот. Тајна је у мојој психичкој стабилности и дисциплини. Снагу ми дају породица и енергија завичаја. Открио сам предности здравог сеоског начина живота којих, у време када сам на све начине настојао да одем у велеград, нисам био свестан. Мислим да би могла извршити из чињенице да се данас резултати мојих лабораторијских анализа налазе у границама нормале гласила да Шумадија у себи крије лек који уз вољу, самодисциплину и стабилност личности делује благотворно, поручује човек који држи државни рекорд по броју уgrađenih stentova.

Јаворка СТАНОЈЕВИЋ

Научноистраживачки рад о пречишћавању воде младог Крагујевчанина Радослава Павловића заинтересовао и предаваче и полазнике у Истраживачкој станици Петница

На први поглед Радослав Павловић, ученик другог разреда Медицинске школе „Сестре Нинковић“, ни мало се не разликује од својих вршњака. Висок момак, обучен у скејтерском фазону, у три-четврт панталоне и дукс, ужујардан стиже на заказани разговор. Извињава се због кашњења, уз напомену да се и онима који увек стижу на време понекад „омакне“. Наравно, имамо разумевања јер „такви су млади“. Ту, отприлике, свака сличност престаје.

Раде, како га сви који га познају зову, најталентованији је хемичар не само своје генерације и један од најбољих које Крагујевац има. Уместо у пландовану и уживању у изласцима, прву половину јула овај младић провео је покушавајући да опиљке белог бора употреби као биосорбент. Његов научно истраживачки рад, за лајк прилично компликованог назива, „Кинетика сорбије хрома из водених растворова употребом белог бора као сорбента“ заинтересовао је и предаваче и полазнике у Истраживачкој станици Петница, где је Радослав провео прву половину јула.

- На семинару из свих области хемије било је нас 13 из целе Србије. Овога пута заинтересовао ме је обласни физичке хемије и ментор ми је била професорка Катарина Крљиновић Рајић са Фармацеутског факултета у Београду. Циљ муг пројекта био

УСПЕСИ МЛАДОГ ХЕМИЧАРА

Раде ради и на распусту

РАДОСЛАВУ ПАВЛОВИЋУ ЈЕ ХЕМИЈА „У КРВИ“

је да пронађем нови сорбент биљног порекла који би ефикасно вршио сорбију хрома из водених растворова. Једноставније речено, користио сам опиљке белог бора како бих испитао његове могућности да из воде „покупи“ тешке метале и тако је „пречисти“. Показало се да је бели бор, односно његови опиљци, врло добар сорбент хрома, објашњава Павловић.

Овакав начин „пречишћавања“ водених растворова од штетних тешких метала не само што је ефикасан и еколошки, пошто се не користе хемикалије већ материјал биљног порекла, него је и врло доступан и

јефтин. Наиме, „чистач“ који је Радослав употребио је заправо врло доступна материја, пошто се бели бор доста користи у дрвопрерадничкој индустрији, па је опиљке који остају његовом прерадом могуће добити бесплатно.

Радослав је, иначе, већ „стални гост“ Истраживачке станице Петница, већ је био на неколико њихових семинара из хемије. Епрувете и хемикалије су још од седмог разреда, када се први пут у основној школи срео са овом природном науком, Радетове „играчке“. Колико је за њега све ово на неки начин игра показује и то што је само током ове године урадио три научно истраживачка рада. За један од њих, под називом „Органска синтеза нових хетероцикличних једињења“, награђен је и првом наградом на Републичком такмичењу талената Србије.

- Овај рад урадио сам у оквиру Регионалног центра за талente, чији сам полазник. Ментор за неорганску хемију била ми је професорка Верица Глобић, а за органску професорка Биљана Симић, прича Радослав.

Поред специјалне награде за научноистраживачки рад, Радослав је на смотри талената у Београду ове године освојио и треће место на тесту знања у конкуренцији коју су чинили талентовани хемичари његове генерације из целе Србије.

Његово интересовање за хемију обухвата све области. Као полазник Регионалног центра за талente свакако има прилику да

уз помоћ ментора, професора овдашњег Природно-математичког факултета, ради све оно што га занима и константно унапређује своје знање које је већ сада далеко више и од оног које имају студенти хемије.

- Током године највише сам радио на наукалеарној магнетној резонанси, а много га радије што ћу на јесен прећи на органску хемију у којој сам се, чини ми се, највише пронашао, каже овај талентовани младић.

Услови за научноистраживачки рад у Србији, већ и врапци знају, нису бог зна какви, међутим Раде не сања много о томе да након средње школе „побегне“ негде у иностранство.

- Отворен сам за све опције, пошто на будућност гледам доста реално. Факултет у иностранству много је лакше завршити него овде и то је оно што треба рећи. Уколико добијем стипендију и пружи се добра шанса да одем и студирам ван земље, нећу одбити, али и овде има одличних факултета. На послетку, сматрам да је за учење много важнији онај ко учи од онога који предаје, ни најбољи професор на свету неће моћи да вас натера да нешто научите уколико ви то не желите, закључује Раде, напомињући да је пред њим још две године средње школе и да за планове о будућности свакако још има времена.

Најбитније је, каже, да има свој циљ - а то је свакако хемија.

Марија ОБРЕНОВИЋ

СА СНИМАЊА ФИЛМА „ЛЕД”

Небо горе, земља доле, човек у средини

текст: Зоран Мишић / фото: Милош Игњатовић

CONTRAST STUDIOS

На обронцима и падинама, по њивама и двориштима Доњих Грбица већ пету недељу снима се филм „Лед“. По истоименој, култној монодрами Радоша Бајића, коју је сам надграђио, екипа „Леда“ труди се да дочара будућим гледаоцима српско, шумадијско село из седамдесетих година прошлог века. По ауторима, или и актерима филма прича „Леда“ је свевременска, попут античке драме говори о људској судбини, борби за опстанак човек који је распет између неба и земље, а труди се да живи од њих. За све грехе, родитељске, предачке и прапредачке, казна стиже буквално с неба у виду града и леда који убија летину. Аутор текста Радош Бајић и редитељка филма Јелена Бајић Јочић брижљиво су пробрали глумачку екипу, тако да у „Леду“ играју и млади глумци дебитанти попут Момчила Оташевића, који тумачи главну улогу Миливоја, али и доајен наше кинематографије, прослављени Бата Живојиновић. Остале улоге takoђе тумачи „први ешалон“ нашег глумишта: Нела Михајловић, Олга Одановић, Ненад Јездид, Радослав Миленковић, Емир Хаџихафисбеговић, Дубравко Јовановић, Нађа Маршићевић... а филм и будућа серија (од три епизоде) резултат је сарадње и копродукције РТС-а и куће „Контраст студиос“.

Директор фотографије филма „Лед“ је Предраг Јочић, монтажа је поверена Стевану Марићу, а за музику ће бити задужен композитор Александар-Сања Илић. Сценограф је Јасна Драговић, костимограф Весна Теодосић, снимање звука Дарко Глишић, аутор маске Душана Вуксановић, драматург Саша Радојевић, а извршни продуцент филма Недељко Бајић. Премијера „Леда“ најављена је за крај јануара следеће године.

Стварно има Бога! Јер, заиста нема бољег и природнијег окружења у којем би настао филм „Лед“ по истоименој монодрами Радоша Бајића него Крагујевац и околина. Није непознато да је ова антологијска и култна монодрама од самог свог настајања највећи број обожавалаца и поклонника имала у овом граду. Просто је немогуће набројати све њене позоришне и сценске изведбе на професионалним и аматерским позорницама Крагујевца.

Израз који је председник Скупштине града Саша Миленић употребио када је Радош Бајић обнадровао своје кинематографске планове са овим пројектом, да Крагујевац има право удружење „ледолога“ савршено је адекватно и потпуно истинито.

Снимање филма је занимљив и леп, али изузетно тежак посао. Поготово када се раде сцене у којима у потпуности зависите од хировитих, ћудљивих летњих временских промена.

Ипак, на обронцима Доњих Грбица тече све по плану. Захваљујући љубазности глумца Мирка Бабића, старог пријатеља и сарадника Радоша Бајића имамо ту могућност да присуствујемо снимању.

■ Бије град, ал' бије и звезда

У току је четврта недеља снимања и глумци и техника могу да одахну јер је управо снимљена најтежа и најзахтевнија сцена, самог леда – када град убија Миливојеву летину.

Глумачку и техничку екипу затичемо на њиви у Доњим Грбицама у засеоку Видрово. Дан врео, али на њивику ипак мало пирка.

- Ау, како је било када смо јуче снимали у мајдану! Усијао се камен, па „бије“, не само одозго, него са свих страна. Попило се осам балона од 25 литара воде, препричавају чланови екипе.

Сељаци када виде какав је стварно глумачки живот и посао само прокоментаришу: „Одох ја у њиву да се одморим!“

У току је снимање, како се то жаргонски каже, „репова“ од највеће сцене „туче са неба“, као и сцена у колиби која је по плану снимања иза ње. Раде се ентеријери, а на сету су глумци Бата Живојиновић (деда Животије), Нела Михајловић (мајка) и син Момчило – Момчило Оташевић.

Док снимање траје препричавају се сеоски абрости. Домаћин Мишул Симић дао је парче своје њиве за потребе снимања сцене жетве. Због тога се нашао на мети локалних доконаша који исмејавају његов гест и пропадање једног дела летине. Е, али зато ће његово име да изађе у новинама, а њихово неће никад. Озбиљна кинематографија тражи жртве и не трип ситне душе.

● ● ●
НАСТАВАК НА
СЛЕДЕЋОЈ СТРАНИ

ФИЛМ КОЈИ СТЕ

ЧЕКАЛИ 35 ГОДИНА

ПО ИСТОИМЕНОЈ МОНОДРАМИ

У РЕЖИЈИ ЈЕЛЕНЕ БАЈИЋ – ЈОЧИЋ

РАДОШ БАЈИЋ, АУТОР СЦЕНАРИЈА

Повратак земљи и исконским стварима

Култна монодрама „Лед“ била је 1975. године дипломски рад глумца Радоша Бајића. Шта се у међувремену променило?

- Играли филм „Лед“ ради се по мотивима истоимене монодраме, али је прича сада надграђена. Темељ, основа, да се тако изразим, „судбинска конструкција“ је апсолутно иста и ту нема никаквих иновација и одступања од изворног текста. Ипак, за форму играног филма и планирани серијал од три епизоде није било до врло драматуршке грађе да се направи озбиљан филм. У драматуршку конструкцију филма ушли су и мотиви из моје реплике на „Лед“ која се зове „Миливоје Шљивић из Сугубине поручује Радошу Бајићу“, појашњава нам аутор сценарија.

Пројекат „Лед“ је најављен као „филм који сте чекали 35 година“, а Бајић објашњава због чега је протекло толико времена од појављивања монодраме до почетка снимања филма по њој.

- Два догађаја, „Лед“ и „Село гори“ на први поглед не мају никакве везе једно са другим. Нити су исти јунаци, ни догађаји, ни време. Али, када је „Лед“ настајао, у тој монодрами су „отворена“ многа питања и теме, а то је небо, земља и човек између. Серија „Село гори“ ембрионално је зачета у монодрами „Лед“.

Након серије, проценцију сам да је згодан тренутак да се успостави „креативна дуга“, да спојимо тачку А и тачку Б и тим луком повежемо место рођења свих тих пројеката и наставимо филмско трагање и уметничко враћање земљи и исконским стварима. Сада је баш добар, велики и прави тренутак да се направи овакав један филм, сматра Бајић.

Он објашњава и своју одлуку да филм режира његова ћерка Јелена Бајић Јочић.

- Донео сам такву одлуку, иако је сценарију ауторски мој, да „уступим“ режију неком другом. Желео сам да текст „прочита“ неко ко је представник нове, данашње генерације. Неопходно је „модерно читање“, или ипак од стране некога ко разуме тај сензибилитет.

Повезивањем, антологијског драмског текста са новом креативном надградњом спајамо многе ствари. Једну од главних улога, деда Животија игра човек који је обележио југословенски и европски филм - Бата Живојиновић, несумњivo највеће име наше кинематографије, а ова улога биће једна од његових највећих и најбољих драмских роля. Са друге стране, ту је и млади Момчило Оташевић који тек почиње да гради своју каријеру, објашњава Бајић.

Не пропушта да истакне добру сарадњу са Скупштином града.

- Много добре и квалитетне енергије сакупили смо на једном месту. Имамо изванредну сарадњу са градом Крагујевцем, гостопримство чељних људи, али и значајну подршку, као уопште са житељима Крагујевца и околине. На располагању су нам многи градски ресурси, истиче Бајић.

По њему, развија се креативна инфраструктура ове средине.

- Крагујевац је као град перјаница српске историје и традиције и зашто би био на периферији културних и савремених комуникационих догађања?! Недопустиво је да град Крагујевац нема биоскоп, већ смотру филмског стваралаштва, фестивал, кинематографска дешавања на којим би се креативна енергија овдашњих потенцијала објединила. Имамо велике планове и отвориће се озбиљна прича да се у Крагујевцу зачне озбиљна филмска продукција, која неће бити само гостујућа, већ ће је покретати овдашње креативно језгро, каже на крају Радош Бајић.

да читава екипа у Бајићевим пројектима функционише као једна велика породица. Као потврду те чињенице, по завршеном снимању, директор фотографије Предраг Јочић са читавом екипом проплавио је свој рођендан. Додуше, рођендан му је био пар дана раније, али је он желео да га прослави у Грбицама са екипом. Сви за једног, један за све! Слављенички наздрављаја пријатељима и сарадницима у дресу фудбалског клуба „Грбице“ са написом „Шумадија у центру света“. Пар пића и растанак, сутра је нови снимајући дан.

Сутрадан снима се у дворишту Петра Пера Батављића (63) из Доњих Грбица, пензионера „Заставе транс-

ДИРЕКТОР ФОТОГРАФИЈЕ ПРЕДРАГ ЈОЧИЋ У АКЦИЈИ

Од свих актера снимања стиже једногласно мишљење да је лик деде Животија улога живота нашег филмског барда Бате Живојиновића.

Највећи ће се мишљење бити да је он о томе мисли погледајући у антрафилму. Снимање се завршава за тај дан, али то није све. Опште је познато

напорно читавој екипи и глумцима да раде изложени ћудљивим и варљивим временским приликама, којима смо морали у сваком тренутку да се прилагојавамо, истиче она.

Сада је лакше када су „ушли у двориште“ и снимају сцене у ентеријеру.

- Велики труд и рад нам се исплатио. Довољно сам била упорна да „изгурам“ све што сам замислила до сада, тако да немам разлога да нечим будем нездадљива. На почетку било је проблема јер је власник поља са пшеницом на којем смо били планирали да снимамо и урадили комплетну припрему одустао од даље сарадње. Тада сам била и несрћна и нездадљива. Али, Бог нас је сачувао, појавила се још боља њива са још бољим објектом за снимање, тако као да је помогла и нека вишија сила, каже редитељка Јелена Бајић Јочић.

СЦЕНА КОМШИЈСКЕ СВАЂЕ ОКО МЕЋЕ

порт“, који има титулу „домаћин снимања“.

■ Предео богољуб

Његова очевина, стричевина, девовина и прадедовина идеална је сценографија за причу „Леда“.

Пера је већ искусан у сниматељско-филмским водама.

- Још пре три године Радош Бајић је био код градоначелника кад се снимала серија „Село гори“. Мој сестрић Милан Марковић, познатији као Миша Грбићанац, водио је екипу на више места, али када су дошли овде, рекли су - то је то.

Презадовољан је филмском екипом, а са Радошем и његовом по родицом одавно је постао кућни пријатељ.

- Као једна фамилија смо, каже Пера, не без поноса.

Да његове тезе нису само локалпatriотске и оно „сваки сељак своје село хвали“ потврђује и директор фотографије филма Предраг Јочић, човек задужен за

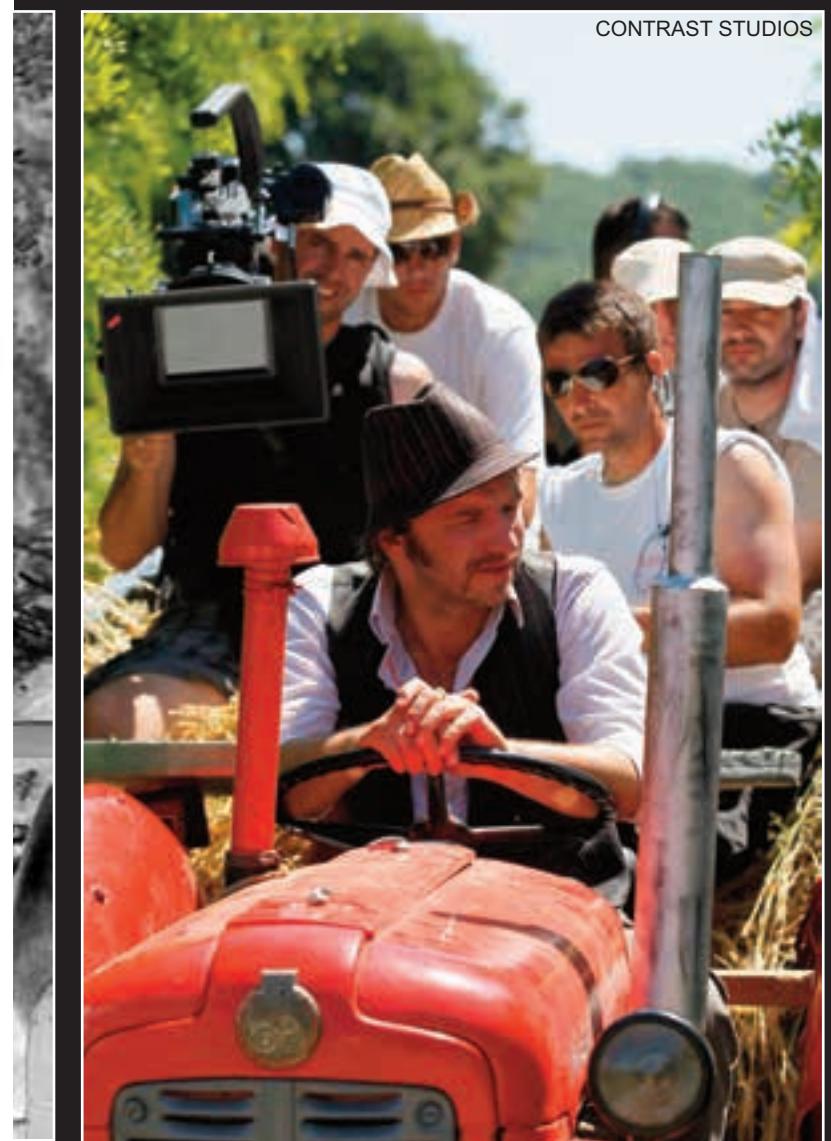

И ПЕРЕД РЕДИТЕЉСКОГ ДЕБИЈА ЈЕЛЕНА БАЈИЋ ЈОЧИЋ НЕМА ТРЕМУ

визуелну естетику читавог пројекта.

- Већ је трећа година како смо овде. Много времена смо провели у овом пределу. Пејзажи су нетак-

CONTRAST STUDIOS

који су правили кишу, лед и ветар, препричава нам Јочић и одаје још једну тајну да се филм „Лед“ снима са другачијом расветом, „јутром“, тако да ће слика бити златно-бронзане боје.

По њему, то је најефектније у сценама са њивом и житом.

Упркос бројним обавезама, гужви и гостима, љубазна редитељка нас уводи у причу тог снимајућег дана.

- Данас радимо сцену која се налази у првој трећини филма. То је сцена која по мом мишљењу конституише овај простор, миље и време у којем се радња одвија. Радња у сцени се одвија између деда Животија и њиховог првог и најближег комшије Радоја. Њих двојица се нон стоп препиру око међе и то је део њиховог свакодневног ритуала, појашњава нам Јелена Бајић Јочић.

Све је спремно за поприште комшијске свађе. Воћњак са тарабом од врљика, Бата Живојиновић и Рале Миленковић један наспрот другог. Међу њима само међа.

- Ви сте ушли у моје, одјекује Радојева реплика.

- Шта причаш то?! одговара деда Животије.

- Мене је мој отац Сибин рекао где је међа, подмуклим тоном се обраћа Рале.

Редитељка и даље проба са глумцима, врши корекције пред снимања. Воћњак пун камера, расвете, филмске технике...

Бата Живојиновић у сенци јабуке одмарала и крепи се зеленим плодовима.

Дан као створен за снимање, леп, сунчан, а без врућине.

Поново проба.

- Тихо! Као акција!

Бата са врљиком под мишком крете лагано кроз воћњак ка међи.

- То није међаш! Двадесет година, па шаку по шаку..., прича он.

CONTRAST STUDIOS

нути, а време стало пре 35 година. У којем год правцу да погледаш, десет километара унаоколо нема ни једне бетонске бандере, само брана која се „ломе“ прошарана житним пољима, мешају се са шумама, стаблами топола, плодном и родном земљом... Прелеп крајолик. Стварно, овај предео је богомдан. Нигде у Србији нисам видео нешто овако, каже он и додаје: „Овде, једноставно, дођеш и на све четири стране света можеш да снимаши. Директори фотографије „јуре“ контра светло, а овде где год окренеш камеру, то је то. Овај крај је толико фотогеничан да је то потпуно невероватно. Провео сам једно време у Енглеској на Ајл оф мену (Острву људи) где се филмације бувкали бујија да оду тамо да снимају, јер слови за невероватан амбијент због снимања и кадрова. Могу да кажем да је ово степеник изнад свега тога и није ни чудо што већ и стране продукције долазе у Крагујевац и околнину, попут Италијана који снимају „Титаник“, сматра Јочић.

Екипа је у четвртој недељи снимања и он је задовољан досадашњим радом.

- Окупили смо одличну техничку екипу, имамо сјајне глумце, али и сјајне људе са којима можеш да радиш и у које можеш да имаш потпуно поверење. Имам огромно искуство из серије „Село гори“ које могу са радошћу да применим и на овај филм, који је пре свега ауторски и уметнички филм, филм атмосфере, филм стања, филм глумаца... Није ни мало комерцијалан, већ је то тема која може да испуни човека и у којој могу сви да се препознају, чак и онај који никада није био на селу, тврди наш саговорник.

■ Вечна комшијска свађа око међе

Најтежа сцена и највећи изазов за снимање била је главна сцена леда и убијања летине.

- Снимање те сцене било је изузетно захтевно: убијање летине, град, киша, олуја... Промењено је четири годишња доба. Снимали смо је шест радних снимајућих дана, са преко 70 кадрова. Она је била захтевна и у техничком смислу. Требала су нам два дана у среду јула, облачна без сунца. Да нам буде доступан хеликоптер, што је код нас веома тешко. Употребили смо шест цистерни воде и ко зна колико килограма леда, који је избацивани из две машине подигнуте на висину од шест метара. У питању су машине за избацивање вештачког ћубрета преправљене да избацају лед величине ораха. То је извео човек задужен за техничке ефekte Мухамед Мубарак звани Тоске, са екипом од десетак људи

Комшија се опет позва на оца Сибина.

- Добро! Стоп! Добро је Бато, даје редитељка инструкције.

Сваки детаљ се прорађује међу крушкама, јабукама и орасима.

- Куј слеп?! Куј слеп?!, узвикује Бата и замахује врљиком.

Пауза, па поново.

- Снимање, пази, без штетње по дворишту. Тон? Иде. Камера? Иде. Акција!

Рале оплиће неко пруће на међи, а Бата стиже са неизбежном врљицом.

Покојни Сибин и Батина реплика.

●●● НАСТАВАК НА СЛЕДЕЋОЈ СТРАНИ

НЕ ГЛУМЕ У ФИЛМУ АЛИ РАДО ВИЂЕНИ ГОСТИ НА СЕТУ - глумци НЕНАД ОКАНОВИЋ И МИРКО БАБИЋ

ГРБИЧАНЦИ ДОМАЋИНИ СНИМАЊА - МИЛАН МАРКОВИЋ И ПЕТАР БАТАВЕЉИЋ

БАТА ЖИВОЈИНОВИЋ, ГЛУМАЦ – ДЕДА ЖИВОТИЈЕ

Свевременска прича о борби за опстанак

Бард и легенда домаће кинематографије Бата Живојиновић у филму тушичи лик Миливојевог деде – Животија. Иако је (ни сам не зна тачно), по некој оквирној процени, играо у преко 330 филмова, не пада му тешко да глуми са младим колегама, дебитантима попут Момчила Оташевића.

- Сигурно ми је драго да се појављују нови, талентовани млади глумци, попут Момче Оташевића, Њега је специјално „пронаша“ редитељка Јелена на Бајић Јочић, и он је баш глумац какав је био неопходан за „Лед“. По мени то је још један доказ да нисмо требали да се раздвајамо са Црном Гором, духовит је као и увек дојајен Живојиновић.

Отворено прича шта га је привукло овом пројекту.

- Прихватио сам улогу пре него што сам и прочитао текст. Дугогодишњи сам пријатељ, иако је он много млађи од мене, са Радошем Бајићем и радио смо заједно пет-шест филмова. Моје задовољство због те одлуке, када сам прочитао текст, било је још веће. Прочитао сам потом пажљиво сценаријо још седам-осам пута. Из првог „читања“ је веома тешко схватити читаву причу и сагледати све њене аспекте, што не значи да из првог „гледања“ људима неће бити све јасно на платну, ако се пажљиво гледа. Прича „Леда“ је врло сложевита, а у њој нема никаквих јефтиних гегова и филмских трикова, у њој нема, на први поглед, ни неких драматичних обрта у драматургији. Гледаоцу који дође да погледа филм биће кристално јасно колико је то тешка и потресна људска драма, буквально попут античке. То је наша судбина и сви људи који живе од земље и неба на овој планети имају сличну причу. То је прича о борби за опстанак, не само нашег човека и нашег сељака, него људи уопште и свима су те драме које се догађају „унутар неба и земље“ апсолутно јасне и близке, сматра он.

Зато га је овај филм и привукао.

- Прихватио сам да играм једну од најтежих улога у свом животу. Не физички тешку, већ је тешко је доћи до ње, до истине, до карактера који ја играм. Захвалjuјући редитељки Јелени, а ја сам искрен, јер никада нисам имао разлога да се удварам редитељима, одмах смо нашли заједнички језик. Она је одлучила како треба играти, не само ја, него и сви остали глумци, јер је најдуже и највише у материји, најбоље је познаје и зна како да извуче суштину и поруку из ове приче. Јасно да је велики таленат и то се видело приликом рада на снимању већ првог дана. Играм ову тешку улогу, стварно, на своје велико задовољство, искрен је бард наше кинематографије.

На тврђу да сви из екипе „Леда“ сматрају да ће роля Животија бити улога његовог живота, одговара:

- За јах желео да тако буде. Тешко је до тога доћи, али ако овако насташимо, могуће је да се и то достигне.

Иначе, каже да никада није ни размишљао која је његова улога најзначајнија.

- Једноставно, никада нисам бирао, одлучивао, нити размишљао о томе која је моја улога најбоља. Нормалан сам човек и као сви глумци сужетан. Оснивајући Удружење филмских глумача Србије и Југославије, на вратима сам написао: „Ако не мислиш да си најбољи, немој да улазиш овде“. То доволно говори, искрен је Живојиновић.

Искрен је и по питању неке евентуално нереализоване глумачке жеље.

- То би било неискренно, некултурно, крајње халапљиво, да сад ја који сам толико тога одиграо, а када сам починао нисам ни сањао да ће све то тако испasti и нисам очекивао да ће то толико да траје, да ће то добити неке димензије које су ван наших граница, ван европских граница, Кинези су учинили да то што сам ја радио добије димензије које је добило, сада као имам неку неостварену глумачку жељу, сигуран је наши саговорник.

На питање како му се свиђају грбички пејзажи ка жеље:

- То је исти ваздух где ја живим и где сам рођен, на Космају. Исти су и људи, то је Шумадија. Рођен сам на Космају, тамо проводим свој живот и осећам се пријатно овде јер такав амбијент ми је познат, заштавша Живојиновић.

ФИЛМ КОЈИ СТЕ ЧЕКАЛИ 35 ГОДИНА

ПО ИСТОИМЕНОЈ МОНОДРАМИ

ЛЕДА

У РЕЖИЈИ ЈЕЛЕНЕ БАЛИЋ - ЈОЧИЋ

МОМЧИЛО ОТАШЕВИЋ, ГЛУМАЦ – МИЛИВОЈЕ

Сви имају разумевања за мене

Млади глумац Момчило Оташевић (21), који у филму тумачи главну улогу Миливоја, друга је година цетињске глумачке Академије на класи код професора Бранислава Жаге Мићуновића.

До сада је већ снимao и то у Улцињу филм „Ас пик“. Прошле године био је на кастингу за филм „Кругови“ и те слике су видели људи из агенције „Пајпер“, који су га препоручили редитељки Јелени Бајић Јочић.

- Позвали су ме на сред часа глуме. Добио сам дозволу од професора и отишао у Београд на аудицију. Када су ми јавили да сам добио главну улогу у филму „Лед“, затекао сам се у „Козметички маркет“, где сам куповао поклон за цуру. Био сам одушевљен, каже Момчило, кога је ова улога Миливоја буквично „затекла“.

За атмосферу на снимању каже да је феноменална.

- Ја сам још 25. маја дошао на пробе у „Контраст студио“ у Београд. Ишао сам на часове јахања и упознао остале глумце. Потом сам дошао у Крагујевац, где сам наставио обуку јахања на хиподрому, а затим код Благоја Смиљанића и његовог сина Киће, који су пријатељи продукције у село Доње Грибице, где сам

учио да косим, жањем и радио све што је њима требало, да пустим и затворим овце, нахраним свиње...

- Иако је Цетињанин, пореклом је са Његуша, те му овакви послови лети нису страни. Ипак, до сада никада није јахао, нити жео српом.

Са шумадијским нагласком није имао проблема јер очигледно да има слух за „те ствари“.

- Читава екипа и редитељка имају разумевања за мене јер сам млад глумац, али цела екипа је „само таква“, од мајстора светла, тонаца, реквизитера до колега глумаца... Сви су према мени баш супер, не крије одушевљење Момчило.

По њему, најзанимљивија, најзахтевнија и најтежа сцена у филму била је баш сцена жетве, када почине киша и град који убија летину.

- Снимали смо је пет дана. Сви су се бринули да се не прехладим и да не добијем упалу плућа. Морао сам онако мокар да жањем, а ту је и хеликоптер који „дува“. Непрестано сам се пресвлачио у комбију, објашњава он.

Иначе, баш ту сцену није желео да погледа на „мастеру“.

- Поједине кадрове и гледам јер је корисно да се видим и коригујем свој рад, али у тој сцени жетве сам дао све од себе и хоћу да погледам „коначан производ“ на премијери. Увек може боље, али сам сигуран да је и ово много добро, искрен је Момчило Оташевић.

Ради се дубл.

На снимању је и Миодраг Зупанц, писац и драматург, уредник Културно-образовног програма РТС-а. Са задовољством истичући да је по мајци крагујевачког порекла (гробљанац из Улице Светозара Марковића), даје изјаву за „Крагујевачке“ новине.

- Тон иде, камера иде, акција! - Ви сте ушли у моје, урла Рале. - Како?! Узбрдо?! не да се Бата.

Шта рећи – врљика ради сама од себе, као неки српски перпетум мобиле.

- Браво, Бато, ал' браво и Рале! Браво за целу екипу, стиже одобрење са свих страна.

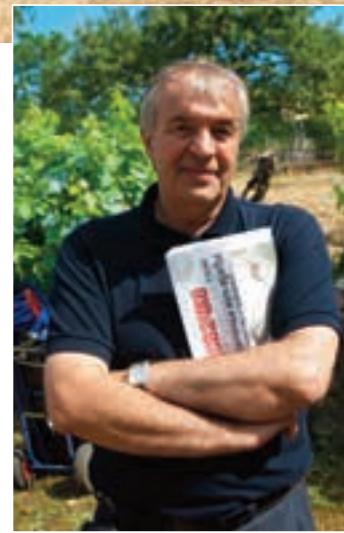
Опет међаш, покојни Сибин, па врљика. Бије сунце, бије ветар, ал' бије и Бата.

Тон иде, камера иде, акција!

- Ви сте ушли у моје, урла Рале. - Како?! Узбрдо?! не да се Бата.

СЦЕНАРИСТА, РЕДИТЕЉКА И ДОАЈЕН ДОМАЋЕ КИНЕМАТОГРАФИЈЕ РАЗРАЂУЈУ ДЕТАЉЕ УЛОГЕ ДЕДА ЖИВОТИЈА

МИОДРАГ ЗУПАНЦ УРЕДНИК КУЛТУРНО ОБРАЗОВНОГ ПРОГРАМА РТС-А

адији. Ово је један од најлепших делова Србије. Драго ми је што је рестилизована тема која се некада звала сељачки или фолклорни филм. Али, иако се радња „Леда“ одвија на селу, тема је много урванија него што људи могу да замисле на први поглед. То је тајна успеха због чега гледаоци препознају ту врсту тематике јер људи препознају себе и неко време из кога су изашли, сматра Зупанц, удељивши комплименте редитељки која, иако је дебитант, „вешта“ и сниматељу као „провереном кадру и старој калји“.

Пауза је готова. Поново покојни отац Сибин и зна се шта следи о Ралетова, то јест Добривојева леђа. Колац пуче још једном.

- Добро је! Куллено!, одјекује у дворишту Батавељића.

Мали одмор, па крете Рале да пева: „Ој ораје, ораје, устај мал

**РАДОСЛАВ РАЛЕ МИЛЕНКОВИЋ
ГЛУМАЦ - КОМШИЈА РАДОЈЕ**

Стиже казна за све грехе

Познати глумац Радослав Рале Миленковић у филму тумачи лик комшије Радоја.

- Ја сам уписао академију када је Радош дипломирао и када је буквично „харао“ са својом сјајном монодрамом „Лед“. Сада, после 35 година, ово је потпуно развијенија и друкчија прича. Са друге стране, после свег тог времена, када играмо седамдесете то је постала епоха, а сама тема села као и чињеница да се на њему све одвија и да јунаци живе на селу је нешто антитрендески, различито од убичајене транзијиске приче. Овде је морално посрнуће и потонуће потпуно другачије приказано и третирано јер је то, ипак други свет и друго време, каже Миленковић.

По њему, за разлику од оригиналног текста монодраме филм „Лед“ има трагичку структуру.

- У овој причи попут античке драме, због кривице из све грехе, тај лед стиже ка казна, буквально, баш са неба, тврди он.

За свој лик каже да је као бе-граунд.

- Радоје је део стварности, да би се очитала истинитост ситуације, а не да све зазвучи само као пук морална придика. Он је просто један тип људи какав постоји у нашем народу, менталитетски и злурад и пакостан. Ту је и вечни мотив сукоба око међе, алка која везује двоје комшија. Прелепа улога и изазов за мене, каже Миленковић, додајући да му је велика част што први пут снима са Батом Живојиновићем.

- Радио сам са њим „Бој на Косову“, али никада нисам био у сцени са Батом као директним партнером. Велико ми је задовољство јер је он наш највећи филмски глумац, жива легенда, закључује Миленковић.

зоре је. Устај мала, зора свиће, најрани прасиће“, а баксуз кога игра Добривоје квари све, па „разбилаја“ и песму.

Техника се монтира и премешта.

Рале завапи: „Људи, помагајте! Људи! Људијини...“!

Боли колац, Бато, а?

Вече пада на Грибице. Техника се пакује и премешта. Свима се жури. Сутра свиће нови снимајући дан.

РАДОШ БАЈИЋ СА ГОСТИМА И КОПРОДУЦЕНТИМА ИЗ ЈАВНОГ СЕРВИСА СРБИЈЕ

УКРАТКО

Од џујолјка до љлода

Изложба фотографија „Од пупољка до плода“ крагујевачког фоторепортера Милоша Игњатовића биће отворена у понедељак, 1. августа, у новоотвореној галерији „Центар плус“ у Страгарима. Изложба се одржава у оквиру традиционалне манифестације „Шумадијски дани шљиве“, а организује је удружење воћара „Кап по кап“.

Поставка, на којој ће на 30 фотографија бити представљен воћњак јабука и нектарина Мирослава Николића из груженског краја, биће отворена у 11 часова, а трајаће две недеље.

Иначе, ово је 11 самостална изложба фотографија Милоша Игњатовића.

Левачки сabor

Сабор „Прођох Левач, прођох Шумадију“, једна од најстаријих и најпознатијих културних манифестација у Србији, ове године одржаће се по 42. издање, а главни програм Сабора заказан је за 6. и 7. августа у Каленићком Прњавору, у порти манастира Каленић. И ове године планиран је велики број културних дешавања, а акценат је стављен на фолклорне игре, изложбе домаће радиности, ликовног стваралаштва, гостовања хорова, позоришних и музичких ансамбала.

Програми ће почети у суботу, 30. јула, а ваља издвојити програм „Јанкови дани“.

„Златни глас“, као и изложбу књига „Вишеградске стазе у Каленићу“ који се организује појединачно, је једна од добијања Нобелове награде Иве Андрића, „Левач у књигама“...

По обичају наступиће бројна гостујућа културно-уметничка друштва из Србије и иностранства.

Нови фестивал на Мокрој Гори

Први Мокрогорски музички фестивал (ММФ) биће одржан у Дрвенграду на Мокрој Гори од 6. до 8. августа, под покровитељством редитеља Емира Кустурице, а на иницијативу тима музичких педагога, најавили су организатори.

Током фестивала у Дрвенграду наступиће Драгослав Павле Аксентијевић и ансамбл „Запис“, гитариста и перкусиониста Бранко Тријић, ансамбл „Коло“, као и виртуоз на различитим дувачким инструментима Милош Николић.

У Дрвенграду ће на отвореном наступити и певачица Бранислава Подрумац, уметник Вељко Николић (Папа Ник), који свира велики број инструмената и који ће публици на фестивалу, како је најављено, припремити велико музичко гратитељско изненађење.

На Фестивалу ће бити организоване музичко-еколошке радионице у којима ће професори Јасна Јовићевић и Бојан Ивковић учити децу да граде инструменте од рециклirаних материјала и на тај начин, кроз песму и игру, причати им о очувању животне средине.

Култура

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: МИРКО ДЕМИЋ,
ДИРЕКТОР БИБЛИОТЕКЕ „ВУК КАРАЦИЋ“

Част и обавеза

Ако бих успео у свом мандату да проширим библиотеку за бар још један пункт био бих задовољан, каже новопостављени директор Библиотеке, који ће покушати да унапреди рад ове установе која се котира, и у републичким оквирима, као једна од најбољих

слите да је реално у овом тренутку обезбедити средства за тако нешто?

Недавно смо прославили 145 година од оснивања ове установе, а још увек немамо свој простор. То је помало депримирајуће и фрустрајуће. До сада је библиотека била у тринаест локација и никад комплетан књижни фонд није био на једном месту. И сада се налазимо на три локације, а то је, дугорочно, скупље.

Све комуналне и дажбине плаћају се за више локација. Било би добро и да Дечја библиотека буде под истим кровом, због малишана које придобијамо да буду будући читаоци. Исто тако, управна зграда је у трећем простору, а та локација је само привремено решење.

У сваки посао мора се ући са дозом наивности и вере да се може направити бољитак. Тим са којим ћу радити већ је формиран и мени добро познат, што је олакшавајућа околност. Најважније је да постоји

„Наша обавеза је да креирамо читалачки укус, по цену и да искључимо један број читалаца који нису захтевни. Ни надаље у Библиотеци нећете моћи да видите ТВ звезде које пишу књиге сумњивог квалитета

Дигитализација подразумева веома скупу опрему. Закон то предвиђа, а ми још нисмо почели да радимо, међутим, ипак ћemo кренути са једноставном опремом, почевши са публикацијама из нашег Завичајног одељења. У плану је да, за пробу, дигитализујемо два водича кроз Крагујевац, настала између два светска рата.

Многи градови не могу да се похвале завичајним фондом као Крагујевац, а поседујемо грађу коју нико нема у Србији. Управо Завичајном одељењу намеравам да дам већи значај и улогу. Зато нам, наравно, треба и подршка нашег оснивача – града.

Док је 2001. године само два одсто Крагујевчана користило услуге Народне библиотеке, у последњих десет година проценат се попео на више од десет. Може ли се тај тренд повећати?

- Може, уколико се испуне неки услови. Имамо пример да је последњи нови наслов у Библиотеку стигао у октобру 2010. године. Нешто смо наслова, истине, добили од откупа који је био „најмршавији“ у последњих десет година. Недавно је компанија „Филип Морис“, поклонила Библиотеци 800 публикација. На тај начин, библиотечки фонд је обогаћен делима класика светске и српске књижевности, лекцијама за средњошколце, али и популарним белетристичком.

Морамо бити актуелни, а најбоља набавка је она коју ми урадимо. Пре две године смо имали набавку 11.000 публикација, а ове нешто више од хиљаду. Уколико се овакав тренд набавке настави – не можемо говорити о повећању броја чланова.

Постоји и простор за анимацију младих читалаца по средњим школама и факултетима – али су за та ко нешто неопходна средстава за флајере и други пропагандни материјал.

Живимо у времену у којем нема баш много оних који редовно читају књиге. Ипак културним програмима Библиотека је често знала да привуче и нову публику. Како ће ти програми изгледати у наредном периоду?

Трудићемо се да радимо квалитетне програме. Можда ће они бити ређи, али ћемо водити рачуна о њиховом квалитету. Наша обавеза је да креирамо читалачки укус, по цену и да искључимо један број читалаца који нису захтевни. Ни на даље у Библиотеци нећете моћи да видите ТВ звезде које пишу књиге сумњивог квалитета. Покушајемо да освежимо и програме у нашим огранцима изложбама, књижевним вечерима и трибинама. Планирајмо да и одељења у Колонији, Аеродрому и Страгарима обогатимо културним програмима.

Имаћемо и помоћ пријатеља Библиотеке – план је да се направи један тим људи који ће помоћи да се ти програми, њиховим саветима и добром вољом, реализују, као бисмо придобили нове читаоце и контингенте културе.

У простору Дечје библиотеке имамо амфитеатар, иако недовршен, који отвара могућности да га биде искористимо, поготово у летњем периоду.

Разговарао Мирољуб Чер

Mирко Демић, досадашњи уредник културног програма у Народној библиотеци „Вук Карадžić“, постављен је за директора ове установе. Демић је на различитим пословима у Библиотеци запослен од 1995. године, а од 1998. је на месту уредника културног програма.

Рођен је 1964. године у Горњем Класнићу код Глине, а живи и ствара у Крагујевцу. До сада је објавио „Јабуке Хесперида“, „Сламка у носу“, „Ћилибар, мед, оскоруша“, „Апокрифи о Фуртули“, „Слуге хировитог лучноноше“, „Молски акорди“, као и књигу публицистичких текстова „Слађење горчином“. За свој књижевни рад 2009. године, добио је Андрићеву награду за књигу „Молски акорди“, а ове године награду „Дејан Медаковић“ за роман „Трезвењаци на пијаној лађи“.

Ваше постављање за директора Народне библиотеке било је очекивано.

То нисам тако доживео. На крају је, ипак, испало да сам био једини кандидат. Мени је, наравно, част да сам на месту људи који су оставили дубок траг и у Библиотеци, али и у овом граду – ту мислим на Зарију Вукичевића и Милана Николића. Такође, дугујем велику захвалност Милију Стефановићу, али и Нинослави Милановићу са којом сарадњем скоро 15 година.

То је част, али и обавеза, јер су ти људи изградили ову установу, а она се котира, и у републичким оквирима, за једну од најбољих. Крагујевац мора да се поноси овом установом.

Извјавили сте да ћете као нови директор „покушати да у свом колективу учините све како би дошло до побољшања у свим областима“. Шта је потребно побољшати?

Не могу рећи да нешто није ваљало. Али на сваком месту и одељењу постоји могућност да се нешто унапреди.

Ми смо део виртуелне библиотеке Србије и веома брзо ћемо у сваком тренутку бити у стању да видимо све наслове у читавој Србији. Ми тек, као и све остале библиотеке, крећемо у ту причу, а попис је класичан унос, већ то подразумева да свака књига има „личну карту“. До сада је урађено преко 31.000 наслова, тако да је пред на ма велики посао.

Идеја је и да проширимо мрежу библиотека у граду. Ако се формирају градске општине, а то је скупа работа, свака општина мора имати и библиотеку. Најпре морамо да обезбедимо адекватан простор за део града који гравитира Станову, Малој Ваги и Централној радионици за будућу библиотеку.

Ако бих успео у свом мандату да проширим библиотеку за бар још један пункт био бих задовољан. Нажалост, постоје проблеми са огранком у Пивари, јер је простор затворен за цео фонд којим располажамо. И ту ћемо наставити да дужимо нови простор.

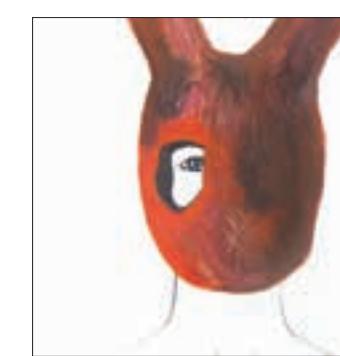
Већ дugo се прича да је Библиотеки потребна нова зграда. Ми-

смо сагласни да је нова зграда заиста неопходна. На нама је да учињимо све да аплицирамо и покренемо ту причу. У том послу мора нам помоћи и град, који је већ, колико видим, спреман да изађе у сусрет, али и држава, па чак и да користимо фондове Европске уније, јер постоје европски пројекти управо за инфраструктуру установа културе. Морамо да истакнем да смо неке кораке већ предузели са тим поводом, а Скупштина града ће урадити све што је у њиховој мочи – то ми даје неку наду да то није утопија.

Морамо водити рачуна да простор у коме се данас налази Библиотека, нажалост, још није у власништву града, има тржишну вредност која би вероватно покрила трошкове изградње половине нове зграде.

Недавно је Скупштина Србије усвојила три закона у области библиотечке делатности. Тим законима подстиће се примена нових технологија у библиотечкој делатности, нарочито информационих технологија и дигитализације.

Ми смо међу првим библиотекама у Србији која је покренула свој сајт. Нажалост, из разно-разних разлога тај посао није до краја завршен, а сада смо у ситуацији да имамо само импровизовану презентацију. Међутим, уверен сам да ћемо већ до краја ове године имати модерну интернет презентацију – и технички и естетски. Ту треба бити упоран.

До сада је учествовала на пет групних изложби у Крагујевцу и Београду, а њени радови су похваљени на Пролећној изложби ликовних уметника Крагујевца ове године.

НОВА ПОСТАВКА У СКЦ-У

Откривање човекове личности

У Арт-кафе галерији СКЦ-а ове недеље отворена је нова изложба под називом „Маске“ младе крагујевачке уметнице Јоване Митровић.

Представљање људске личности и анализирање психолошког профила путем цртња поставља озбиљан изазов. Откривање човекове личности, како каже ова млада уметница, помогло јој је да схвати да постоји много различитих типова људи – једна од подела је на оне

који доминирају и на оне који преживљавају. Неки се крију под маскама, док остатак слободно показује своју аутентичност.

У каталогу изложбе стоји да спознајомо различите особине нежних створења која крију своје лице. Крију их иза имагинарних страшних маски како би лакше живели. Такође, спознајемо особине оних који смело крећу кроз живот и храбро показују да су другачији и спремни на свако искушење. Радови Јоване Митровић сведе се на разоткривање правих лица и особина и дају одговор на питање са ли су маске можда наша права лица.

Јоване Митровић рођена је 1989. године у Крагујевцу, где је завршила Прву крагујевачку гимназију – друштвено-језички смер. Студент је Филолошко-уметничког факултета, на Одсеку за примењену уметност – смер Графички дизајн.

ЈОШ ЈЕДНО ПРИЗНАЊЕ
ЗА ИВАНУ РЕТАС

Шеста награда у низу

„Седам у седам”, кратки уметнички туристички филм о Крагујевцу, ауторке Иване Ретас и сниматеља Срећка Дивића, освојио је још једно међународно признање. На „Документ арт фестивалу” у Румунији ово остварење добило је специјалну диплому за туристички филм.

„Документ арт фестивал”, који се традиционално одржава у румунском граду Кумпленгу, ове године угостио је преко 70 аутора са свих мериџијана, а фестивал спада у групу светских ЦИФТ фестивала. Иначе, ово је шесто значајно међународно признање за кратки филм „Седам у седам”.

Ово остварење на најбољи начин представља Крагујевац као важну дестинацију за историчаре, пословне људе, културологе и туристе, а мото филма представља суштину живота у једноставности. Радња филма се дешава у седам минута до седам часова ујутру, на седам различитих локација у Крагујевцу, а о нашем граду говори седам обичних људи из наше свакодневице.

Ове године филм је већ освојио неколико престижних међународних признања - на фестивалу у Карловим Варима освојио награду публике за оригинални сценарио, један је од осам најбољих филмова овогодишњег светског фестивала туристичког филма "Тур Д'ор" у Берлину, а добитник је и „Златног пингвина“ за најбољи српски филм на прошлогодишњем Међународном фестивалу туристичког и еколошког филма „Силафест“ у Великом Грађишту.

М. Ч.

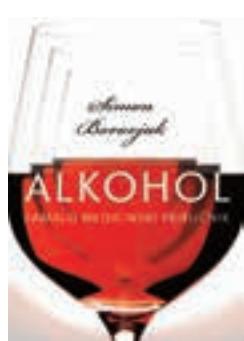
„ЛАГУНА“ НАГРАЂУЈЕ

Све о алкохолу

Шта се догађа у човеку током пијанства, колико помаже детоксикација, да ли сам постао алкохоличар и, ако јесам, да ли ћу због тога завршити на улици, само су нека од питања чији одговори се налазе у књизи „Алкохол“ Симон Боровњак. То је књига за све оне који с времена на време попију понеку чашицу, али и за one који све чешће попију и понеку више. Истовремено, намењена је и онима који морају да се баве овом темом.

Два читаоца „Крагујевачких“, која до сада нису добили поклон књиге, добиће дело „Алкохол“, замало медицински приручник, а потребно је да у петак, 29. јула, позвете 333 111, после 11 часова ујутру. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижаре „Делфи“ у пешачкој зони.

Укратко, ово је књига за љубитеље добре капљице, али и за бивше и

садашње алкохоличаре, за лекаре, терапеуте, власнике кафића и бара, за непосредно окружење алкохоличара, за малолетнике, лиферантне пића и неурбанилог...

За разлику од уобичајених приручника, нуди поуздане чињенице, описе смешних ситуација, истинско познавање теме и информације из прве рuke.

Свако има право на доживљаје екстазе, на моменте помрачења или усхићења. Али, истовремено, добро би било да буде упознат и са нежељеним последицама.

Чудесно духовита, научно утемељена, мудра, узбудљива и важна књига за сваког ко сам размишља о томе да ли има „проблем са алкохолом“ или познаје некога за кога мисли да би себи желео да постави то питање – другим речима, готово за свакога. У овој књизи наћи ћете и она што не пише у медицинским приручницима. Али, можда је управо зато реакција свих уживаљаца алкохола тако позитивна - напокон неко ко не проповеда надмено о овој теми.

„АЛНАРИ“ НАГРАЂУЈЕ

Прошlost уме да прогони

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“, који до сада нису били добитници књига, биће и овог петка у прилици да у својој библиотеци имају занимљив наслов издавачке куће „Алнари“. Потребно је да у петак, 29. јула, позвете 034 333 111, после 10 часова ујутру и добићете роман „Пружи ми прилику“ Цијл Мансел. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижаре „Вулкан“ у Рода центру.

Укратко, ово је слатка, духовита и романтична прича о великом невољама у малом граду.

Клио Квин није имала много среће с мушкарцима, све док није срела Вила. Он је згодан и пажљив и врло могуће да је њен господин Савршени. Судбина јој се ствар-

но насмешила. Међутим, у Клијин живот ненадано се враћа плаховити Цони Лавентура, бриљантни вајар и њен ривал из детињства, и почиње да је малтретира као некада. У међувремену, Клијина сестра Еби има сопствених проблема – њен муж Том постао је повучен и далек, а она је одлучна у намери да сазна зашто се то дешава. Међутим, да ли ће шокантна истина означити крај њиховог идилично срећног брака?

Сестре ће ускоро открыти да прошlost уме да прогони, а да љубав може да процвета кад је најмање очекивана...

Цијл Мансел је један од тренутно најпопуларнијих британских списатељица. Овдашњој читалачкој публици позната је по насловима „Залубљена до ушију“, „Љубавне игре“, „Мирандина велика грешка“... Њене књиге на острву пројате су у преко пет милиона примерака.

Култура

ПРЕМИЈЕРА „ШЕЛТЕР СЦЕНЕ“

Летњи хит

Комедија „Европеџи“ је прича о нама и нашем менталитету - све се догађа у болничкој соби у којој су се после велике свађе нашла два кума. Прва реприза је вечерас у 21 час, у Књажевско-српском театру, а карте за овај урнебесно комичан летњи хит могу се набавити у Дому омладине

Синоћ је на великој сцени Књажевско-српског театра премијерно изведена комедија „Европеџи“

Овај комад рађен је по тексту нишког глумца и драмског писца Мирољуба Недовића Рикија, а поднаслов комада „Комична фарса за два кума, три глумца и публику“ сам по себи најбоље говори о жанру комада - булаварском и водљивском позоришту.

У представи „Европеџи“ играју крагујевачки глумци Александар Милојевић Лија (Кум 1), Здравко Малетић (Кум 2) и Милић Јовановић (нешто млађа медицинска сестра), који потписује и режију представе.

За наше услове заиста је необично да се једна премијера закаже за средину лета, а по речима Александра Милојевића Лије, све се десило случајно, али је премијера намерно заказана баш за лето.

- Око Нове године, уједно са сестром, Сањом Матејић, Здравком Малетићем и ја почели смо да се договорамо, преговорамо и разговарамо о тексту који би могао да се постави у независној продукцији. Здравко је предложио текст Недовића који је пре добра година са пуно успеха већ играо у Аранђеловцу. Тако је договор и пао, текст је одличан, а ипак није продукцијски захтеван, јер паре за нека већа улагања нисмо имали. Међутим, онда су до-

шли пробе и рад на представи „Баво и мала госпођа“, а све наше идеје некако су „замрле“, објашњава нам Милојевић.

Како нам је открио, идеје су саме почеле да навишу пре месец-два, међутим, Сања Матејић због породичних обавеза није више могла да учествује у раду.

- Више из шале замолимо Милића

да игра медицинску сестру и он пристане. Све то урадимо под кровом „Шелтер сцене“ која ће овом представом прославити и 12 година на постојања – и миц по миц, сцена по сцену стигнемо до премијере, каже Милојевић.

Тада су схватили да ће премијерно извођење бити спремно баш за средину лета, па су одлучили да направе преседан.

- Већ дужи низ година немамо никаква културна дешавања преко лета, сем неколико музичких догађаја. И уопште, у позоришту смо се свели на велике позоришне фестивале и храбре покушаје у овдашњим аматерским позориштима. Фактички, немамо културни живот

у граду. Зато смо се и одлучили да пробамо да разbijemo ту летњу летаргију. Уверени смо да са веома мало улагања може да се направи и организује квалитетан летњи културни живот, сматра Милојевић.

Укратко, „Европеџи“ су прича о нама и нашем менталитету, с питањем да ли можда и имамо власт и политичаре какве заслужујемо. Све се догађа у болничкој соби у којој су се после велике свађе нашла два кума. То је прича о венчаним, крштеним кумовима који су по цео дан у кафани, где стално пију, свађају се и у једном тренутку се толико посвађају, свако седне у свој ауто и на првој раскрници се сударе.

- Потрошили смо све непријатеље са стране, па ударили једни на друге, кум на кума. То је прича о томе какви смо заправо, да ли треба да идемо у Европу или не, када је било боље, пре тридесет година или данас. Све то смо свели на 70 минута и на један фарсичан начин покушајемо да слатко наслеђујемо овдашњу публику, каже редитељ и глумац Милић Јовановић.

Он је нагласио да су имали пуну подршку Александра Милорадовића и Николе Манића да то буде озбиљна представа, а не јефтина комедија.

Прва реприза „Европеџа“ је вечерас у 21 час, на истом месту, а карте за овај урнебесно комичан летњи хит могу се набавити у Дому омладине.

М. ЧЕР

КОНКУРСИ

Култура и уметност у СФРЈ

Едукативни програм Фонда Музеја савремене уметности у Београду и Нова академија уметности расписали су конкурс за пријем полазника на јесењи семестар курса Култура и уметност у социјалистичкој Југославији. Курс је намењен студената, редовних, дипломских и постдипломских студија, али и свима који су заинтересовани за даља истраживања те области. Предмет тог курса је култура и уметност (ликовне уметности, филм, дизајн, популарна и потрошачка култура итд.) у социјалистичкој Југославији (1945-1991), сагледане унутар ширег политичког, идеолошког и економског контекста.

Јесењи курс се састоји од 16 предавања (два пута недељно), разговора и пратећих програма. Програм ће бити одржан од 3. октобра до 25. новембра у Легату Милице Зорић и Родољуба Чолаковића у поподневним часовима, а сваки полазник ће користити и хрестоматију са програмима домаћих и страних аутора. Висина котизације је 2.500 динара за семестар.

Рок за пријаве је 10. септембар 2011. године.

Сви заинтересовани кандидати треба да доставе мотивационо писмо и кратку биографију на адресу svebor@msub.org.rs, а број места је ограничен.

Колонија у Сентандреји

Галерија „Перо“ из Београда објавила је конкурс за учествовање на 19. међународној ликовној колонији у Сентандреји у Мађарској. Право учешћа на конкурсу имају сликари, вајари, цртачи, графичари, керамичари, дизајнери, а потребно је послати пет до осам радова у ПДФ или ЈПЕГ формату, као и ЦВ, на колонијајГалеријаперо.ком. Партиципација износи 500 динара, а потребно је доставити копију уплатнице или лично уплатити у „Перо Арт Центру“, Дубљанска 69, Врачар (уплата на текући рачун: 115-25129-46 КБЦ Банка, сврха уплате: конкурс за Сентандреју).

Обавезно све доставити само у једном е-маилу или лично предати.

Конкурс је отворен до 5. августа, а резултати конкурса биће објављени до 8. августа.

Ове године биће одабрано шест уметника из Србије, шест уметника из Мађарске и три уметника из Европе. Сајт ГалеријајГалеријаперо.ком.

Конкурс борске библиотеке

Народна библиотека Бор расписала је наградни конкурс за необјављену кратку причу писану на српском језику. Конкурс је отворен од 15. јула до 1. октобра 2011. године.

Жири ће одлуку о најбољим причама саопштити 17. октобра, а чланови жирија су: Владимира Арсенић (Зрењанин), председник жирија, Виолета Стојменовић (Бор) и Горан Миленковић (Бор). Кратку причу до једне странице куцаног текста треба послати као прилог на адресу: краткаприцаборЖгмаперо.ком. Причје је потребно потpisati шифром.

Прва награда износи 20.000 динара, друга 15.000 динара, а трећа 10.000 динара.

САТИРА**Политичка подобност**

Тrust полицијских мозгова већао је о томе ко може да постане министар. Народ је на изборима рекао своје и сада има право да ћути наредне четири године. За то време у његово име говориће други. Заправо, говориће први. Они ће у име народа и да раде, а народ ће бити беспослен и незапослен, као и пре избора. Дакле, народ у држави служи зато да би се позивали на њега и доносили пресуде у његово име.

Али, да се вратимо на почетак приче. Елем, полицијски мозгови, ако тако нешто уопште постоји, требало је да демократски одлуче ко од предложених кандидата може да добије „бебел“, да седне у министарску фотографију. Да знate, да није одлучивала обична полиција, него она тајна. А она је толико тајна, да често ни сама не зна шта ради. Та полиција се само зове тајна, али за њу нема тајни. Она се руководи начелом да не постоји ништа јавно, што неће постати тајно. С обзиром на то да постоји нека тајна веза, сазнали смо о чему су врховници службивили у конспирацији.

Они су, да се поново вратимо на

почетак приче, расправљали коме да укажу поверење да води државу и народ у предстојеће четири године. О кандидатима су имали све податке. Знали су о њима више, него сами кандидати о себи.

На гомили су били свакакви, скупљени са коца и конопца, од зла оца и од горе мајке, из странака и из коалиција. Били су ту на површини, као да их је избацила поплава. Одлично су пливали у свим ситуацијама, а истицали су

- Евро очито губи вредност. Данас за један евру не можете да купите ни килограм шећера, а некад сте могли целу шећерану.
- Стигли смо до самог дна. Али нас ништа не може зауставити.
- Преговарачки процес карактерише срдчана атмосфера. Разговору никад краја.
- Србија ни у једном рату није била оптерећена императивом победе. Важно је било учествовати.
- У Србији може бити као у бајци. Употребите машту!
- Нама море и не треба. Наш брод се љуља и на сумов.

Ненад ЂОРИЛИЋ
(Из књиге „Расподаја магле“)

ЕВРО У ПАДУ

Постали смо порески рај. За порезнике!

Ненад ЂОРИЛИЋ

се у томе што су први напуштали бродове који тону. Кандидати за министре били су народне дике, узданице и наде. Јер какав народ, такве му и вође.

Е, сад, ови жбира, морали су да просеју, проберу и оплеве. Проанализирали су оне који су непоштени, нечасни, недоследни, недостојни и неспособни.

Позабавили су се затим овим другима. Оне неосуђиване, непоткупљиве, некорумпиране, неискварене и некористољубиве одвојили су у страну.

Сад нам је јасно, ко је ко, и какав је ко, закључили су после научно-истраживачког рада.

У владу народног јединства могу даме и господа из шешира један. Они из шешира два нису добра високом звању. Они ће да се отрну, да раде по своме, да доносе одлуке... На њих ми не можемо да утичемо, јер како да такве ученимо компромитујућим документима, или сликама. Дакле, једногласно закључујемо, они нам не требају. Они брукају професiju политичара. Група један нека се припреми за преузимање кормила!

Брода који тоне.
Александар ЧОТРИЋ

Љубавница

Тог јулског дана, када сам и ја рођена, само тамо неких многих година уназад, рођени су и Хемингвеј и медијски магнат фон Ројтерс. Дувању рођенданских свећица на исти дан, деценцијама касније, придружио се и лепи Гага, човек који је доказао да нагомилавање година може да буде од предности, па је тако Прле, дефинитивно, постао много бољи фрајер од Тихог. У сваком случају, није лоше друштво, па се надам да нам се астролошки аспекти додирују макар тим заједничким јулским даном када смо рођени.

Прича, нажалост, има и другу страну. Ако бих се вратила у прошли век, баш тог датума су свет напустили Зоран Радмиловић и Александар Вучо. Последњих година, скоро да не може да прође а да ми не преседне рођендан. Прво је, на тај дан ухапшен Карадић, а ове године, скоро у минут, наватали су и Хаџића. Аман, кад их толико година јуре, 'де баш нађу тај дан у години да им доараки!'.

Хаџићево хапшење је, пак, скоро засенила афера да он, поред живе жене, има и љубавницу и ћерку са њом. Онда се у медијима појавила информација како је то његова "ванбрачна супруга". У нашем закону, то је потпуно забранено. Ванбрачна заједница је изједначена са брачном и подразумева да, ако човек живи невенчан са неком женом, они имају иста права и обавезе, као да су парифнули пред матичарем. Очигледно нигде не пише да човек, који има брачну, не може да има и ванбрачну жену, па је тако, у нашој земљи, формално забрањена бигамија, а практично је дозвољена. То, у преводу значи, да мушкирац, или жена, не могу у исто време да имају два брачна друга, али брачног и ванбрачног, могу до миле воље. И да обе заједнице, пред законом, буду званичне.

Зато ми није јасно чemu толика бука око Хаџићеве љубавнице, када постоје ликови који су много битнији, на овај или онај начин, за судбину нас, и наше деце, који јавно приказују своје љубавнице, па сви о томе ћуте и праве се да је такво стање нормално. Прошло је време када се тражила политичка и морална подобност. Данас, људи, који би требало да су највише од угледа, и пре свега морала, своје љубавнице несметано водају са собом, од званичних пријема до кафанских седељки. Јавна је тајна ко су љубавнице поједињих министара и посланака, а прича се да и у Крагујевцу скоро да више нема човека на неком положају, а да не штака своју љубавницу. Некадашња потказана швалерка данас је постала подразумевајућа пратиља сваког иоле успешног мушкираца.

Било да је реч о згодним клиникама само жељним провода, класичним спонзорушама или госпођама којима је у средњим годинама дошло из (углавном великог) дупета у главу да им је то последња шанса за сопствени просперитет, скоро да нема жене која макар једном није била у позицији да бира да ли ће бити нечија љубавница. Уосталом, ако није ништа од овога, ожењен мушкирац налети на класичну емотивну глупачу која се у њега заљуби, а онда му је лако чинити шта му је воља. Себе сврставам у ову категорију.

Е, сад. Ако већ већина жене прође кроз ту фазу, онда је паметније то "обавити" у млађим данима. Знам ја то из искуства! Искрено, тешко да бих себи, у овим годинама, дозволила да постанем ичија љубавница, а тај сам "факултет" дипломирала, са чистом десетком, на којој би ми и Ева Браун позавидела. Мислим, да он има закониту супругу, а ја да му, попут мечке, служим за провод и приказивање, немам баш неку потребу. Јер, посао имам, не треба ми нови; имам и дете, не треба ми још једно; путујем где хоћу, не треба ми водич; паре ми требају, ал' нисам на продају; педигре ми није лош, не треба ми туђ, а за слепо заљубљивање сам, брате, матора!

Реално, имам дугачак емотивни стаж за собом, све зnam, захтевна сам, компликована и много причам и нисам ни подобна да један мушкирац, коме је до шепурења док кризира у својим годинама, губи време са мном! Уосталом, елоквентној и дугоногој доброј домаћици прави мушкирац приушти много паметнији угођај него што је статус познате љубавнице.

ЛЕПА ЈЕЛА

Брод тоне, а бродовласници задовољнији него икад!

Ивко МИХАЛОВИЋ

Боље да смо Србију правили од блата, него Југославију од гована!

Радмило МИЋКОВИЋ

Горан Миленковић

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ, председник „напредњака“:

- Сменићу Тијанића исто вече кад дођем на власт, јер ми не треба слуга на позицији јавног сервиса.

КАТАРИНА ЖИВКОВИЋ, певачица, о односу са својим дечком:

- Бане ми највише замера то што причам књижевним језиком, правилно, и што не брком падеже.

ДРАГОЉУБ МИЋУНОВИЋ, председник Политичког савета ДС:

- Омладинци треба да слушају искуства старијих. Зато, омладино, стојим вам на располагању, зовите ме и негујте ме да вам дуже трајем.

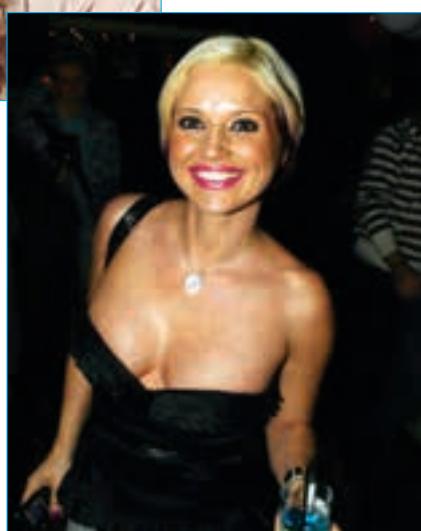
МАЈА НИКОЛИЋ, певачица:

- У вези сам са једним моћним Грком, који ме је недавно оставио без текста – додружковали смо у Атини, ручали у Паризу, а вечерали у Сент Борту.

ВЕСНА ЗМИЈАНАЦ, певачица:

- Три дана после естетске операције, у којој је учествовао интернационални и национални тим лекара, шеткала сам градом, испијала кафе и имала наступе у иностранству. Бићу млада и лепа до стоте године.

ИВИЦА ДАЧИЋ, министар полиције, о свом музичком таленту:

- Звао ме је Халид Бешлић, каже да је чуо да често певам његове песме, пре свега „Први пљубац“ и „Миљацку“. Питао ме је када ћемо да певамо заједно.

КАТАРИНА ОСТОЛИЋ КАЈА, певачица:

- Ни десеторица Уроша не би могли да растерију све моје удвараче. Толико их има и тако су упорни да за мого мужа уопште не маре.

МИЛИЦА ТОДОРОВИЋ, певачица:

- Кад ми неки мушкица приђе на плажи, ја му се куртоазно захвалим.

ВЕСНА ВУКЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица:

- Ђерку кажњавам читањем јеванђеља.

Етно двориште Миломира
Цицића Цилета из
Страгара – на два хектара
окућнице

Брачни пар Цицић у лепоти коју су сами створили

Кубура Танаска Рајића

Цилетови специјалитети
испод сача

Из воденице вода утиче у базен

Све је у етно стилу

Соба за спавање из прошлог века

Заворакљене приче и легенде

Пише Александар Бабић

Ђаволи и људи

Ђаво, враг или нечастиви, како се у народу назива Диаболус, међу Словенима се под овим називом појавио тек после покрштавања, односно примања хришћанства. Описивали су га да је сличан човеку, а да је обично црн. Иначе, црно је боја таме, подземног света и пакла, а ћаволи се сматрају чуварима у паклу. На сликама се представљају са рогчићима на глави, којима ногама и трозупцем (нешто слично вилама) у рукама. Трозубац им служи да враћају у казане врелог уља оне кажњенике пакла који треба да испаштају грехе почињене за време живота.

Каку да ћаво много воли да се нашали са људима. То је учинио и са првоствореним човеком – Адамом у рају. Јер, првобитно ћаволи су живели у рају и били су анђели, а онда су због сопствених сагрешења истерани из раја. Ђаво је наговорио Адама да узме ону јабуку са дрвета коју му је пружила Ева.

У протоколима Свете инквизиције има записника са саслушања јеретика који описују како изгледа ћаволов језик којим он уме да опчини човека. Постоји три различита исказа – да је рачваст и палацац (као у змије), стреласт, то јест удица (као пецање), док трећи исказ говори да ћаво има језик као и обични људи. Једно је сигурно: језик му је не-превазиђени орган лажи, смутње и свакојаке друге опачине.

Сличност са човеком има утолико, како су утврдили судови инквизиције, што су им задњи екстремитети „ноге”, а предњи „руке” и што су им очи, уши, нос и уста распоређени на глави приближно као у човека. Већи део тела прекрiven је крљуштима. Ђаволи обрасли црном длаком само па плод маште – закључује се у протоколима свете инквизиције. Има и реп, али је спорна дужина. Вероватно су виши ћаволи имали и дужи реп!

Велике распараве водиле су се и око рогчића у ћавола: да ли су повијени унутра или споља? Друга митска бића, као што су сатири, фауни и пријати из грчко-римске митологије, приказивана су са роговима свих облика и димензија. Ипак, имали су једну заједничку црту, сви су били

кратки и спирални. Закључено је да су рогчићи у ћавола веома кратки.

Посебност у изгледу ћавола (према човеку) је та што им се уши завршавају „у шпиц”. Је међу људима има појава шпицастог ува, такозвано Дарвиново уво, па постоји веровање да је такав човек генетски повезан са ћаволима.

Суд инквизиције је још утврдио да је измишљотина да је ћаво способан да се претвори у друго биће (или предмет). Ђаволи имају само хипнотичке способности да пред човеком кога желе да обману првид свога „претварања у нешто друго“. Та хипноза им успева.

„Илустрована политика“ је почетком маја 1983. године донела чланак о извесном Милану из Црпеје који је тврдио да је видео како се ћаво претвара у комбайн!!! Загребачки лист „Вијесник“ средином педесетих година писао је да се на познатом излетишту Сљeme, један човек, који је за себе тврдио да је ћаво, пред очима читаве поподните Ватрослава Текунице претварао у разне животиње. Пристао је да они све то

сликају. И када су развили филмове имали су шта и да виде: на свим фотографијама био је прави правцати ћаво (а не онај човек). Видели су му се и рогчићи и реп, а све време се смејају у фото-апарат.

Уврежено је мишљење о паклу као главном станишту ћавола. Основе за овако раширене мишљење треба тражити у јудео-хришћанским легендама о палом анђелу Сатани (или Сотони) кога је Бог-победник збацио и сатерао у пакао, до ужарених ковачница бога Хефеста, алијас Вулкана. Веза са Вулканом је довела до тога да се мисли да ћаволи из пакла излазе и долазе на земљу кроз вулканска гротла. Стога и тврђа да ћаволи миришу на сумпор. Добри познаваоци ове материје тврде да ћаволи узвари подригју сумпор-водоник, а пред њим је пун сумпор-диоксида. Сумпор је, наиме, важан део њихове исхране, јер најрадије једу јаја свих врста птица и кокошака.

Остало је непознаница колико дugo може да живи један ћаво. Кајку да младих и наивних ћавола уопште нема, па постоје претпоставке да је један нормални век ћавола – десет хиљада година!

Италијанско друштво за заштиту животиња протестовало је јер је ћаво представљен као велики јарац са роговима којима плаши људе, а лист Комунистичке партије Италије „Унита“, на крају осамдесетих година, када је папа Јован Павле други изјавио да ћаво недвосмислено постоји, примећује да 40 година демократије у послератној Италији нису успеле да уклоне мрачне предсрасуде у свести клера и неких верника, јер још није потпуно измењена колективна свест о анђелима и демонима. Били су погубљени ставом католичке цркве да је атеизам један од највиднијих знакова Сатанине акције у свету. То је синоним за ћавола, а други је анти-христ, односно онај који је против Христове науке.

По Нострадамусовом пророчанству на земљи ће бити три антихриста. Прва два су индентификовани из његових стихова и то су Наполеон Бона-парт и Адолф Хитлер. Треће име се још тражи и тумачи. Када са си-турношћу и оно буде индентификовано, биће означен почетак краја света.

Познато је још да ћаволи нису велики пробирачи и да воле лепе жене (или је можда исправније да лепе жене воле ћаволе). О стварним полним способностима ћавола више се нарађа него што се зна, јер су жене оптужене за блуд са ћаволом и под најтежим мукама до краја остајале неодређене и двосмислене у описивању тих својих искустава.

Али, извесни монсињор Корадо Балдучи, дипломата Свете столице с краја прошлог века, тврди у својој студији да су за ћавола и мушкирац и жена исто! Пошто се сви слажу да им је либидо врло јако изражен, онда и мушкираци треба да се причувају. Ово сигурно инквизиција није знала, иначе би имала више посла.

Огласи и читуље

аутосаобраћај

“АУТОСАОБРАЋАЈ” АД КРАГУЈЕВАЦ ОГЛАШАВА

ЈАВНИ КОНКУРС

За пријем у радни однос на ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ на радно место

ВОЗАЧ КОНДУКТЕР - 5 ИЗВРШИЛАЦА

Услови за рад на радном месту возача кондуктера су:

- III, IV степен са положеном „Д“ категоријом
- најмање 3 године радног искуства на пословима возача

Уз пријаву на јавни конкурс учесник јавног конкурса прилаже оригиналне или оверене фотокопије:

- сведочаштво завршног разреда и диплома
- извод из матичне књиге рођених
- радна књижица
- возачка дозвола „Д“ категорије
- лекарско уверење
- фотокопија личне карте

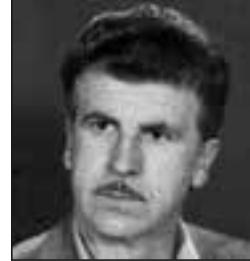
Избор кандидата вршиће конкурсна комисија у просторијама службе контроле на Аутобуској станици Крагујевац. Извршиће се адекватна провера стручне способности, знања и вештине кандидата за обављање послова возача кондуктера.

Пријаве на оглас, са кратком биографијом и одговарајућом документацијом (оригинал или оверена фотокопија) доставити лично или препорученом пошиљком, у року од 10 дана, од дана објављивања огласа у јавним средствима информисања (исти почиње да тече првог наредног дана од дана објављивања у средствима информисања) на адресу:

„Аутосаобраћај“ АД, ул: Кнеза Михаила бр.70, Крагујевац, са назнаком – ЗА ОГЛАС.

Све информације се могу добити на контакт телефон : 353-792 Непотпуне, неразумљиве, недопуштене или неблаговремене молбе и пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, неће се узети у разматрање.

СЕЋАЊЕ

Деспотовић Живорад

1.5.1933-28.7.2002.

Данас је девет година од како ниси са нама. Отишао си тихо. Оставио си нам своју љубав и доброту. Са собом си понео топао загрљај који нам тако недостаје.

Супруга Соја, ћерке Снежа и Љиља, унуци Влада, Бранко, Милош, Урош и зет Аца

У суботу 30. јула у 10.30 сати даваћемо де-сетогодишњи помен

Вуковић Бори

Време пролази, а ти нам све више недостајеш.

Породица Вуковић

Дана 30. јула 2011. године навршава се четрдесет дана како није са нама наш драги

Бошко Минић

Заувек си у нашим мислима и срцима.

Твоји најмилији

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ стан, Јубише Миодраговића 7ћ, Миријево, у приземљу, 40м², две спаваће собе, ктв, камија, уградна кухиња, нов, укњижен, одмах усљив, са паркинг местом 44.900 евра. Могућност кредита. Контакт 0646437187

ПРОДАЈЕМ стан, Николе Доксата 77, Звездарска шума, трећи спрат, 32м² са одвојеном спаваћом собом, гас, ктв, клима, уградна кухиња, плазма телевизор, нов, одмах усљив, са паркинг местом 35.900 евра. Могућност кредита. Контакт 0646437187

ПРОДАЈЕМ стан, Николе Доксата 77, Звездарска шума, високо приземље, 56м², две спаваће собе, гас, ктв, клима, уградна кухиња, нов, одмах усљив, са паркинг местом 41.900 евра. Контакт 0646437 187

ПРОДАЈЕМ стан, Николе Доксата 77, Звездарска шума, сутерен, 40м², гас, ктв, клима, уградна кухиња, нов, одмах усљив, са паркинг местом 29.900 евра. Контакт 06464 37187

ПРОДАЈЕМ кућу у Маршићу, 250квм, струја, вода, телефон, канализација, асфалт, на 5 ари плаца. Тел. 064-956-3926

ПРОДАЈЕМ двојисобан стан, 58 квм, код болнице, нова градња, други спрат. Тел. 063-8148004

Издавање

ИЗДАЈЕМ намештен једнособан стан, у строгом центру. Клима, кабловска са интернетом, телефон, градско грејање. Тел. 365-456, 064-292-5931.

ИЗДАЈЕМ једнособни апартман на Златибору, 36 квм, засебна спаваћа соба, комплет опремљен за пет одраслих особа. Контакт 064 12-33-565

ИЗДАЈЕМ пословни простор од 150 квм (решетке, прилаз шлепером, паркинг) иза кафане Авала. Контакт 064 11-60-837

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика-сви узрасти. Студенти свих виших и високих школа и факултета(септембар 2011.). Припремни (август). Телефони: 034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

Разно

ПРОДАЈЕМ шпорет „Кончар“ за угоститељство – кетеринг. Тел. 032-725-512, 060-36-00-337.

ПРОДАЈЕМ трактор „Универзал“ у одличном стању. Тел. 037-725-512, 060-36-00-337.

ПРОДАЈЕМ Голф 1.6, црвене боје, троја врата, '84 год., домаће табле. Тел. 0648926737

Четвртак
28. јулПетак
29. јул

КАО ДРУГИ

19.30	Цртани филм
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	Кућница р.
10.30	Путујуће приче р.
11.00	Између редова р. ■
11.55	Хит дана
12.00	Вести
12.05	Кућница р.
12.35	АБС шоу р.
13.00	Свет на длану р.
13.30	Кућница у цвећу
14.00	Комунални сервис р.
15.00	Цртани филм
15.30	Кина-Пут смаја р.
16.00	Вести
16.05	Освета р. ■
17.00	Мозаик
18.00	Књижевни магазин
18.30	Мобил Е
18.45	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Шумадија-Лига шампионса
20.30	Боље да знаш
21.00	Освета ■
22.00	Хроника 2
22.30	Између редова ■
23.30	Атлас
00.00	Вести

наставак програма ТВ Крагујевац

20.30	Као и други
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	Кућница
10.30	Књижевни магазин р.
11.00	Између редова р. ■
12.00	Вести
12.05	Кућница р.
12.35	АБС шоу р.
13.00	Свет на длану р.
13.30	Кућница у цвећу р.
14.00	Шумадија-Лига шампионса
14.30	Боље да знаш р.
15.00	Цртани филм
15.30	Атлас р.
16.00	Вести
16.05	Освета р. ■
17.00	Моја Шумадија
18.00	Fashion files р.
18.30	Мобил Е
18.45	Хит дана

19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Раскршић
20.30	Као и други
21.00	Освета ■
22.00	Хроника 2
22.30	Између редова ■
00.00	Вести
00.30	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Субота
30. јул

ХРОНИКА

22.00	Хроника 2
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	100 великих открића р.
11.00	Ноксерт р.
11.30	Улови трофеј р.
12.00	Вести
12.05	Шумадијски праг р.
13.00	Кућница у цвећу р.
13.30	Fashion files
14.00	Шумадија-Лига шампионса
14.30	Боље да знаш р.
15.00	Цртани филм
15.30	Атлас р.
16.00	Вести
16.05	Освета р. ■
17.00	Моја Шумадија
18.00	Fashion files р.
18.30	Мобил Е
18.45	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Недеља
31. јул

Хроника

12.05	Шумадијски праг
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Цртани филм
09.35	Најсмешније животиње р.
10.00	Биографије познатих р.
11.00	Спасла ме животиња
11.30	Лек из природе
12.00	Вести
12.05	Шумадијски праг
13.00	АгроДневник р.
13.30	Кућница у цвећу р.
14.00	100 великих открића
15.00	Биографије познатих
16.00	Вести
16.05	Франк Риве - Последњи од тројице ■
17.00	Доктор. Ноксерт
18.00	Виолета љубави ■
18.30	Улови трофеј
18.45	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Понедељак
1. август

Мозаик

17.00	Мозаик
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	Кућница р.
10.30	Fashion files р.
11.00	Између редова р. ■
11.55	Хит дана
12.00	Вести
12.05	Кућница
12.35	АгроДневник р.
13.00	Стаклено звоно р.
13.30	Свет на длану
14.00	Кућница у цвећу

наставак програма ТВ Крагујевац

Уторак
2. август

Суграђани

20.30	Суграђани
08.45	Најава програма
08.50	Хит дана
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	Кућница р.
10.30	Све о животињама р.
11.00	Између редова р. ■
11.55	Хит дана
12.00	Вести
12.05	Кућница
12.35	АгроДневник р.
13.00	Свет на длану
13.30	Кућница у цвећу

наставак програма ТВ Крагујевац

Среда
3. август

КОМУНАЛНИ СЕРВИС

20.00	Комунални сервис
08.45	Најава програма
09.00	Вести
09.05	Свет на длану р.
09.35	Кућница у цвећу р.
10.00	Кућница р.
10.30	Добродошли у Европу р.
11.00	Између редова р. ■
11.55	Хит дана
12.00	Вести
12.05	Кућница
12.35	Један предмет: 1000 прена
13.00	Свет на длану
13.30	Кућница у цвећу

наставак програма ТВ Крагујевац

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa

regionalne Televizije Kanal 9

OBJEKTIV 2 U 19.00

Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

ТАЧНО У 09:00

Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona.
Svakog radnog dana, ТАЧНО У 09:00!

PULS

Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.30

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA

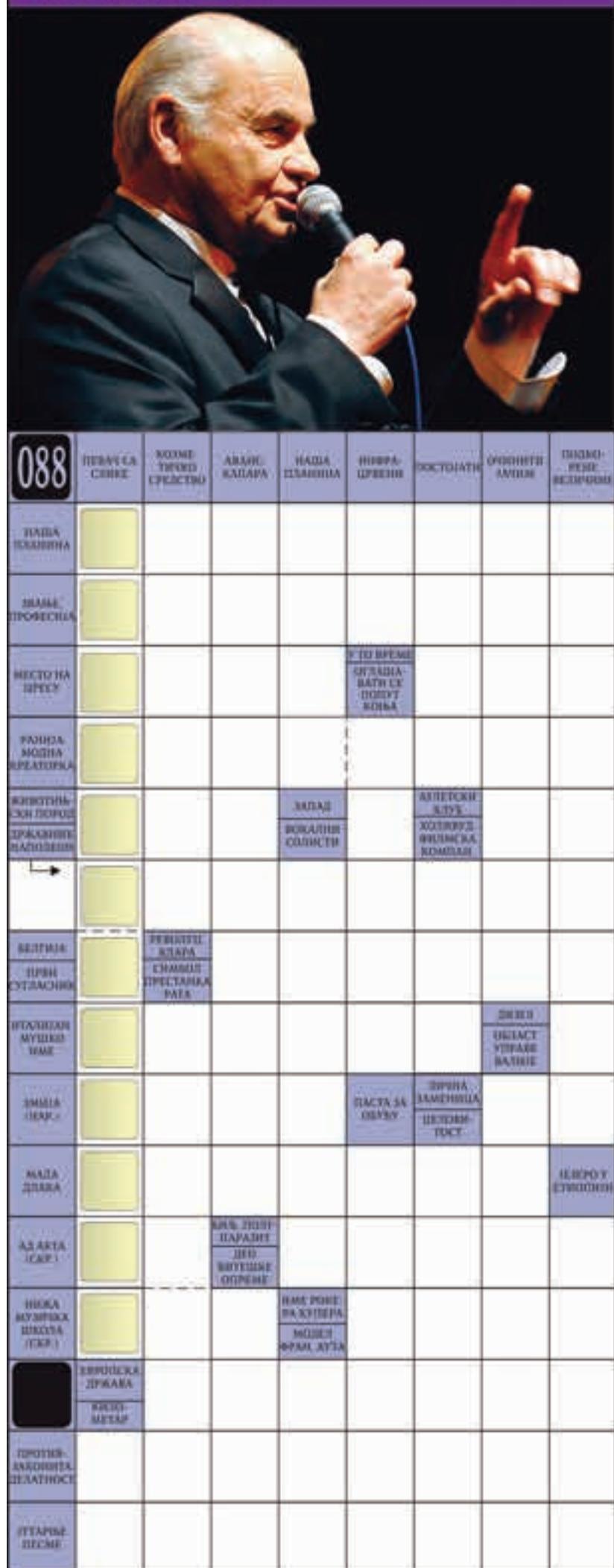
Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA

Antikviteti i umetnicko stvaralaštvo u novom terminu premijera subotom u 18.00, repriza petkom u 14.30

Енигматика

СКАНДИНАВКА

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														

ВОДОРАВНО: 1. Велика водена површина која одваја Европу од америчког континента, 2. Завера - Кнерка из ранијег брака неког од супружника, 3. Говорити тепајући - Морски гребен (ми.) - Јут (скр.), 4. Дозвати кога у памет - Вода (лат.), 5. Турски племић, Омер Паша - Хемијски симбол галијума - Наш дечији песник, Кароль - Округло слово, 6. Наша позоришна глумица и песникиња ("Пркосна песма") - Острво у Јадранском мору, 7. Спокој - Везени застори за зид (фран.), 8. Иницијали песника Цесареца - Славни старогрчки вајар ("Баџач диска") - Градић у Војводини, 9. Име ранијег светског шаховског првака Капабланке - Склоп апарата.

УСПРАВНО: 1. Врста занатлије, 2. Длака на очном капку, 3. Јелен лопатастих рогова - Хемијски симбол урана, 4. Козачки заповедник - Иницијали књижевника Лалића, 5. Довољно отесати, 6. Температура (озн.) - Итем (скр.) - Светиљка, жаруља, 7. Светско првенство (скр.) - Амерички рок музичар (право име Џејмс Остерберг), 8. Антички град-држава који се налазио на територији данашњег Туниса, 9. Једнаки - Оперативни систем (скр.) - Ознака за Реомирров степен, 10. Име вајара Лога - Име ТВ-водитеља Фараго, 11. Наше музичарке, сестре Катарина и Александра - Мочвара, 12. Име ранијег фудбалера Кантоне - Македонски револуционар, Гули, 13. Врста першуна - Потајни посматрач, 14. Отровна змија, кобра - Име глумице Виденовић.

ОСМОСМЕРКА

У мрежи осмосмерке пронађите називе 30 планина. Када их све пронађете, преостала слова дају коначно решење осмосмерке.

А	Ц	И	В	Е	Ј	А	М	А	Г	Л	И	Ђ
Е	Ј	И	Т	Е	Л	К	О	Р	П	А	В	К
С	О	А	Л	Ј	А	Х	К	О	П	Н	И	Ј
У	И	И	В	Љ	У	О	Р	Г	Л	И	С	А
В	Ц	Љ	О	О	В	Р	А	А	Д	Н	О	С
А	Б	Г	А	Е	Р	О	П	К	Е	А	К	Т
П	Ц	А	Ј	Ј	П	А	Л	Ш	Л	Л	Г	Р
Л	О	И	Б	О	Е	З	А	У	И	П	О	Е
А	Ж	Н	В	И	Л	В	Н	Р	Ј	Р	Ч	Б
Н	И	Н	Л	Е	А	Ч	И	И	Ф	О	А	А
И	Е	К	Т	Ј	К	К	Н	Н	В	Ш	К	Ц
Н	Н	А	Д	А	Р	У	А	О	А	Р	А	Т
А	Р	А	Л	И	Б	О	К	А	Н	С	Е	Б

БАБИЧКА
БЕСНА
КОБИЛА
ВИСОК
ВОЛУЈАК
ГОЉАК
ГОЧ
ДЕЛИ ЈОВАН
ЖИЈЕВО
ЗЛАТАР
ЈАВОР
ЈАСТРЕБАЦ
ЈЕЛИЦА
КОВАЧ
КУКАВИЦА
ЛИСА
МАГЛИЋ
МАЈЕВИЦА
МОКРА
ПЛАНИНА
ОРЈЕН
ПОВЛЕН
ПРОКЛЕТИЈЕ
РАДАН
РУЗ
СИЊАЕВИНА
СУВА
ПЛАНИНА
ТАРА
ФРУШКА ГОРА
ХАЈЛА
ЦЕР
ШАР
ПЛАНИНА

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: лаки			НИВО ТЕЖИНЕ: средњи		
9		3		6	2
3		9	2		
5	2	3	1	7	
4	2	5			
2	9			5	1
			1	3	2
8	3	4	5	1	
5	1			6	
1			8		

	6	2		3	4
	4	8		6	
3	6				
5	8				9
4	1		8	5	
7				8	1
					4
				1	2
	6				
8	3		9	2	

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: с, пет, игла, ана франк, л, линон, и, идиот, ма, ћаскати, крманоши, ода, итем, јана, ел, еи, темпл, зечар, ла, елаборат, рибарити, о, ас, шин, тркљан, до, април.

ОСМОСМЕРКА: усна хармоника.

МАЛА УКРИШТЕНИЦА: маниту, оверал, жижица, лот, и, аманет, нора, е, атипик, којоти, арун, л, тим, га.

СУДОКУ: а) 548-713-962, 697-285-143, 213-469-785, 462-978-351, 981-352-476, 375-641-829, 156-894-237, 839-527-614, 724-136-598; б) 915-267-483, 473-589-216, 682-341-759, 821-953-674, 396-874-521, 547-126-938, 159-432-867, 738-695-142, 264-718-395.

СКОКОВИ У ВОДУ

Босанска турнеја донела одличје

МАРКУ ПРВА КОЛАЈНА

ЧЛНОВИ Клуба екстремних спортива Крагујевац, такмичари у дисциплини скоковима у воду, крај јула проводе на такмичењима у Босни. Протеклог викенда били су у Бањи Луци, где су скакали са моста висине 12 метара у Брбас.

Најуспешнији је био Марко Павловић заузевши друго место, а пласман су остварили Марјан Милановић и Гoran Bojić. У недељу, 31. овог месеца, на реду су скокови у Неретву у Mostaru.

М. М.

СТРЕЉАШТВО
ПОСЛЕДЊА
ШАНСА

САД ИЛИ...

СТРЕЉАЧКА репрезентацији Србије, у којој је и Крагујевчанин Стеван Плетниксић, припрема се у Новом Саду на малокалибарском стрелишту за предстојећи шампионат Европе. Он ће се одржати од 31. јула до 14. августа у Београду и Панчеву.

очекује се учешће преко хиљаду стрелача из 48 земаља, а Плетниксић ће ово, уједно, бити и последња прилика да избори пласман за одлазак на Олимпијске игре у Лондон 2012. године, макар што се тиче ове дисциплине.

С. М. С.

ПАРАСПОРТ
ПОНОВО ЗА
МОСТАР

ПОСЛЕ три године поново ће спортсти Голбал клуба Јуниор возити тандем бицикли на маратону Крагујевац-Мостар. Јуче је из Крагујевца кренуло три паре, а уз пут ће им се прикупљавати заинтересовани спортисти.

Стаза је иста као раније. Креће се из нашег града, вози преко Ужица, Вишеграда и Сарајева, а завршава се у недељу у Mostaru. Традиционално, учесници маратона биће гости организатора скокова са моста у Дрину.

М. М.

КОШАРКА КК РАДНИЧКИЈУРИШ НА
МЕДАЉУ

Играч Радничког Немања Мишковић изненада је позван ћио заставу Србије у састав јуниорске рејзерзијације. Тако се појавио у јољском традицији Вроцлаву, домаћину овогодишње смештеје најбољих осамнаестогодишњака Старој конктиришћи.

Наш тим први део настапа завршио је на целу трупе „Б“, свагдавши Финску и Немајку, уз пораз од Турске. Српска екипа настапља јакмичење борбама у новоформираној трупи, а за викенд планиране су утакмице за пласман.

М. М.

ИЗБОРЕН
ОПСТАНАК

После изненадујуће лошеј лица у јакмичењу у трупи српске кошаркашке рејзерзијације до 20 година и довођења у јишање ојсташанка у елиминој дивизији, савари су се у настапку јакмичења окренуле на боље.

Тим у чијем је саставу члан Радничког КГ 06 Милић Благојевић, у трупи за пласман од 13. до 16. позиције био је убедљиво најбољи и шако и за наредну годину обезбедио јакмичење међу најбољима. Ривали у борби за ојсташанак били су Литванија, Хрватска и Аустрија.

М. М.

НОВА ЖЕНСКА КОШАРКАШКА ПРИЧА У КРАГУЈЕВЦУ - БАСКЕТ
СТАРСЗВЕЗДЕ ЧИЈИ СЈАЈ ТЕК
ПРЕДСТОЈИ

Пише Саша М. Соколовић

Тако вам је то у крагујевачком спорту. Уосталом, као и у животу. По оној старој, ако нешто хоћете да урадите као треба, онда то урадите сами. Готово неприметно за спортску јавност протекло је надметање кошаркашица новог клуба, оформљеног прошле године, а који носи назив Баскет старс. И баш су кошаркашке звезде у питању. И то крагујевачке.

А да бисмо дошли до ове приче, морали смо пронаћи адекватног саговорника, алфу и омегу нових кошаркашких звезда, председника и власника клуба, господина Велимирима Недељковићем. Дочекао

више од месец дана након најаве да ће у предстојећу сезону Раднички ући спремнији него у претходне две, и то далеко раније, љубитељи кошарке у Крагујевцу најзад су на неки начин одахнули. Највише брига зада је одлазак Чакаревића у Партизан, ништа мање Милетића у Украјину, а од Лија смо се опростили већ са задњим звуком сирене у мају. На старту поласка у борбу за кадрове пристигао је Стефан Бирчевић из Ваљева, а протекле недеље најзад се додогодило нешто конкретно.

Најпре је уговор на две године потписао Миљан Павковић, капитен Хемофарма, раније играч подгоричке Будућности, новосадске Војводине, лесковачког Здравља и Младости из родног Зајечара. Игра на месту плеја, има 30 година, висок је 179 сантиметара, а у про-

МИЉАН ПАВКОВИЋ

шлој сезони био је најбољи асистент НЛБ лиге.

Одмах за њим кофере у Крагујевцу вратио је Урош Лучић, некада играч овдашње Заставе. Рођен је 1983. године у Београду, игра на месту крила, а висок је 207 сантиметара. Поред великог броја срп-

УРОШ ЛУЧИЋ

ских клубова, био је члан румунске Стеауе Турабо и словеначких екипа Златорога и Крке.

Наравно, у наредним данима очекује се још понеки играч, све у циљу да се у припреме заказане за почетак августа уђе са комплетним саставом.

М. М.

ОДБОЈКАЖОК СМЕЧ 5ЈОШ ДВЕ ЛАСЋЕ

На самом крају прелазног рока Женски одбојкашки клуб Смеч 5 добио је још два значајна појачања. Како је и најављивано, потписе на уговор ставиле су доскорашње играчице градског ривала Радничког, Јована Јовановић и Сања Каличанин, што, по речима првог тренера Бојана Маринковића, даје велики квалитет екипи, јер већ поседује прволигашко искуство.

Припреме за предстојеће јакмичење у Првој лиги Србије у овом клубу крећу од 8. августа, када би

у Крагујевцу требало да се окупи цео играчки по-гон.

М. М.

ОК РАДНИЧКИ КРЕДИ
БАНКАГИБЕ НА ЕЈОФ-У

КАДЕТСКА репрезентација Србије, недавни победник Првенства Балкана, ове недеље такмичиће се на 11. Европском олимпијском фестивалу младих, коме је домаћин Турска. У саставу српског и забраног тима опет се налази и средњи блокер Радничког Креди банке Александар Благојевић Гибе.

Ривали нашем тиму у групи „А“ су Бугарска, Шпанија и екипа домаћина, а по две пропласирали из две групе ући ће у борбе за медаље.

М. М.

убедљиво победиле, док су остале екипе, Параћин и Сmederevska Palanka, одустали.

- Одлично смо одиграли прошлу сезону. Иако смо

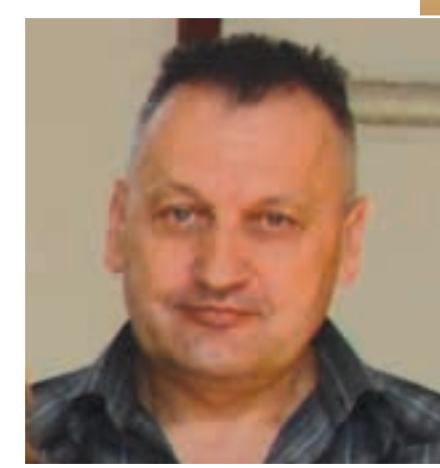
ФУТСАЛСКИ СЕЛЕКТОР

Весимир Недељковић некада се бавио фудбалом, а у периоду од 1992. до 1994. године био је и селектор националне футосалске тима.

Искористиши смо прилику да ћајамо да ли је чуо за Економац, клуб малог фудбала из Крагујевца, актуелној шампиони и учесника Лиге шампиона, као и шта мисли о свему томе.

- Наравно да сам чуо, чак сам, када сам имао времена, и одлазио на њихове утакмице. Свака им час ће заиста на свему. Ја сам пресрећан када видим да се на један овлашћен начин приступају раду у сектору.

Поздрављам их овом првом и, наравно, честитам им на свему што су до сада постигли. Искористио бих да испловремено честитим и Фудбалском клубу Раднички на пласману у Суперлигу, јер мислим да Крагујевац то и заслужује.

ФУДБАЛ

Колубара одолела, Победа није

И ДОК је у суботу Раднички лако изашао на крај са овдашњим чланом Српске лиге, белошевачком Победом, коју је голом Милошковића, а потом и два Спалевића савладао са 3:0, прошле среде Колубара из Лазаревца показала се као тврђи орах. Иако је крајњи резултат гласио 0:0, гости су имали више озбиљнијих шанса, али се у тим приликама истакао наш голман Чанчаревић.

У ова два сусрета, по обичају, на терену је било могуће видети готово све фудбалере који конкуришу за први састав, као и неколицину омладинаца, попут Росића, Милосављевића, Ивана Петровића... Ипак, најупечатљивији је био наступ Станимира Милошковића, прве ведете Крагујевчана током војевања у српсколигашком друштву.

Јуче је на стадиону "Чика Дача" гостовала екипа Младеновца, а за викенд ће наш тим учествовати на турниру у Чачку, где ће се надметати са суперлигашима - домаћим Борцем, Слободом из Ужица и ивањичким Јавором.

В. У. К.

Старчевић, помоћни

У СКЛОПУ промена у стручном штабу "црвених", током прошле недеље промовисан је и нови помоћник шефа Кузјевића. То је Милан Старчевић, који је исту функцију до сада имао у горњомилановачком Металцу.

Раније, тренерским позивом бавио се и у Хајдуку са Лионом, Златибору из Чајетине и Пријевору.

В. У. К.

СПОРТ

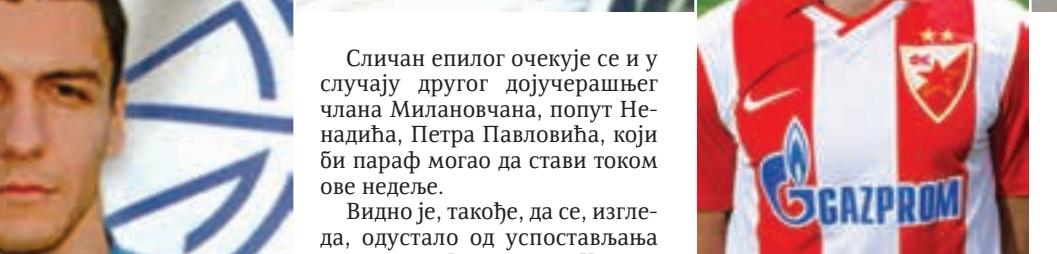
ФК РАДНИЧКИ 1923

Леста и Љубо званично црвени

ДВАДЕСЕТАК дана пред први сусрет у Супер лиги, Раднички је коначно у своје редове довео прва појачања. Наиме, клуб је у суботу саопштио да је потписао уговоре са беком Љубом Ненадићем и нападачем Станимирим Милошковићем. Дужина обавезујућег боравка није дефинисана, али се претпоставља да су у питању, по устаљеном обрасцу, једногодишњи ангажmani.

СВАКО СТИЖЕ СА ДРУГЕ СТРАНЕ: Милошковић (горе), Ненадић (лево), Бинић

Сличан епилог очекује се и у случају другог дојучерашијег члана Милановчана, попут Ненадића, Петра Павловића, који би парапт могао да стави током ове недеље.

Видно је, такође, да се, изгледа, одустало од успостављања сарадње са Аргентицем Хаимесом, Настоским и Илијевом из скопског Металурга, те Ђорђевићем, чланом Синђелића из Ниша. Њих четворица се, даље, неће се састати.

В. У. К.

И Бинић долази

СИН бившег аса Црвене звезде Драгише Бинића, Владан, према најавама београдских медија, може би наредних годину дана да проведе у Радничком.

Бинић „јуниор“, некада играч крушевачког Напретка, а сада Црвене звезде, где није успео да избори статус првотимца, требало би да дође у Крагујевац на једногодишњу позајмицу.

В. У. К.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

Фото: М. Ильиновић

планирали да се боримо за опстанак, нашли смо се у средини табеле. И то са играчицама, средњошколкама, узраста од 13 до 18 година. Наш плејмејкер био је најмлађи у лиги, са свега 13 година,

Ивана Матић. Поред ње, искористио бих прилику да похвалим и Уну Николић, која има 17 година и једна је од најбољих јуниорских пррезентативки Србије, као и потенцијалне пррезентативке, ос-

амнастогодишње Сару Милошевић и Ивану Јовановић.

Наравно, велики ослонац нам је била капитен екипе и некадашња играчица Хемофарма Марија Ристовић - прича Недељковић.

Сада, наравно, следи нова првенствена сезона. Амбиције клуба су борба за сам врх и пласман у Прву лигу.

- Баш смо се појачали за предстојећу сезону. Доста играчица је дошло код нас из крагујевачког Радничког, попут Александре Раџић, Кристине Марјановић, Катарине Бошковић, Мире Матовић... И остale жеље да пређу у наш тим, али видећемо, с обзиром да до сада већ имамо 32 кошаркашице на списку, наравно у свим селекцијама.

Што се конкуренције у Б лиги тиче, мислим да ћемо највећу борбу за сам врх водити са Беочином и Јагодином - каже Недељковић.

КК Баскет Старс обавиће припреме у Словенији у Марибору, као и прошле године. То је био добитни рецепт за прошлу сезону, нарочито уз квалитетан рад са кондиционим тренером Сашом Белићем из Словеније, са којим Крагујевчани имају одличну сарадњу, а који је, иначе, један од спонзора клуба. Све се ради на прави начин, па се и паре проналазе и улажу, како у овом клубу кажу, домаћински.

- Има заинтересованих спонзора, јављају нам се често, али не бих сада да откријам њихова имена. Рећи ћу само да се ради о озбиљним привредницима из Крагујевца - каже на начин, као човек који зна шта ради, председник овог клуба Велимир Недељковић.

Својевремено, како смо сазнали, Женски кошаркашки клуб Раднички нудио је сарадњу у виду фузије и заједничког наступа. Ипак, до тога није дошло.

- Не знам шта се десило. Председник Радничког Звонко Огњановић најпре нам је понудио сарадњу, а затим одустао. Можда и због тога што сам ја, као услов, с об-

зиром да бих био спонзор, постапио да бирам тренера и доводим играчице. Али...

Мислим да Раднички због лоше организације у клубу нема перспективу, и то је заиста штета. Са оваквим радом, тешко да ће било шта постићи. Играчице напуштају клуб нездадовљене начином рада, неисплаћеним дуговањима, условима за рад. Мој план је био да будемо међу четири најбоља клуба у Србији, понудио сам 200 хиљада динара месечно, али, ето... Знам да они добијају и паре из буџета града, а ја једино желим да кажем да ћемо се ми трудити да својим резултатима и радом задобијемо поверије локалне самоуправе, која ће сутра бити спремна, надам се, да помогне младе крагујевачке кошаркашице - отворено ће Недељковић.

Уз жељу да сутра и они добију неки динар по том основу, али за рад и постигнуте резултате, Недељковић је искористио прилику да се захвали члану Градског већа за спорт и омладину Бранку Красмановићу, за кога каже да им је у више наврата излазио у сусрет, пре свега што се тиче обезбеђивања термина за тренирање у појединачном крагујевачким средњим школама.

Ето, то би била најкраћа верзија о "старсицама", новим звездама крагујевачке женске кошарке, за које ће се тек чути.

Оно што бих ја, као ваш репортер изврдио за крај, а мислим да је важно, поготово када је рад на овај начин са децом у питању, јесте још један податак, а то је да овај клуб својим играчицама, у циљу промоције спорта и одвлачења младих са улица, није хтео да наплати чак ни чланарине. Једини услов је био да деца дођу и тренирају.

Па, заиста, свака част на томе!

Разговарао Милутин Марковић

Спустила се завеса на сезону у америчком фудбалу у Србији, барем оном најквалиитетнијем. Пре десетак дана српски Супербол одигран је у Крагујевцу и припао београдским Вуковима. Радост победника је била велика, мада се мора рећи неочекивана. Вепрови су током целе сезоне доминирали, били недодирљиви, убедљиво побеђивали ривале, али на крају остали без пехара у два финала. Измакао им је ЕФАФ куп, можда очекивано, али и домаће првенство, што је, после бриљантне сезоне, велико изненадење.

Круцијални разлог свакако је изостанак Стена Бедвелса. Изузетн Американац поломио је ногу у Лондону, што је, испоставило се, одвело екипу у суморни крај. Незадовољство таквим исходом у домаћем табору било је велико, али укупно учињено нашем саговорнику, председнику Дивљих вепрова Немањи Чалији, ипак је измамило о смех.

После свега, како оцењујете протеклу сезону?

Када се узме у обзир чињеница да смо остали без трофеја, сигурно се може рећи да је неуспешна, али, када се зна да смо се најзад докопали места у десет најбољих тимова Европе - никако се десидно не може рећи тако. Други смо у ЕФАФ купу, што је неизмерно велики успех, дакле ми у клубу је сматрамо успешном.

На жалост, десило се да смо изгубили домаћу титулу, а посетиоци на тој утакмици могли су да виде на који начин. Остаје жал за пехаром НЛС, но морамо да се приберемо и наставимо даље.

Играчима, управи, навијачима и пријатељима клуба остао је „горак укус у устима“ после финала.

Управо ми смо уложили највише напора да се амерички фудбал у Србији уједини, Вукове смо победили пре три месеца, изгледало је да су и у финалу „наши“. Десио се пех са квотербеком Бедвелом, Београђани су успели да на неки волшебан начин доведу једног Американца пре финала, дакле

ИНТЕРВЈУ: НЕМАЊА ЧАЛИЈА

Није нам се дало, баш нимало

Штета је што смо ову сезону, а она је сигурно најуспешнија у нашој историји, завршили без титуле. Пратили су нас пехови, неправде, труцкање аутобусом по Европи, све у свему могло је боље, али шта је ту је. Идемо даље - речи су председника Дивљих Вепрова

све се уротило против нас. Судије су судиле како су судиле, све у свему доживели смо неочекивано.

Жао ми је због великог броја играча који ће сада престати да играју за нас. Ово је требало да буде њихов велики опроштај, очекивало се уз заслужену титулу. Видјемо како даље.

Слично је било и у Лондону.

Цела та прича је невероватна. Некако, ни сам не знам како, успели смо да обезбедимо скромна средства да одемо у Енглеску, аутобусом и бродом. Не знам да ли је у последњих 10 година нека српска екипа на тај начин путовала у Британију. Тамо нас је сачекао терен каквог нема чак ни по околним крагујевачким селима.

Услови, дакле, никакви, ми ослабљени неиграјем Брајана Пејтона, уз то смо правили грешке и морамо рећи заслужено изгубили.

С друге стране, Европска федерација гледала је на нас маћехински, није нам доделила нити једно домаћинство ове године. Понудили смо, испоставило се, много боље услове него Лондонци, али ипак се играло тамо. Мислим да се у том погледу ствари крећу на боље, јер ускоро ће Европу „преузети“ Светска асоцијација америчког фудбала, па очекујем регуларније услове.

Овогодишњи тим био је, чини се, најбољи до сада, уложен је доста у играче, путовања, изузетни сте промотори овог спорта. Да ли се дугогодишњи труд исплатио?

Мислим да се сигурно исплатило. Ове године, али и претходних, уложен је много новца, рада и труда сваког појединца. Екипа је била изузетна, довели смо, рекао бих, два најбоља странца у Европи, ради се о браћи Пејтон, а и Стен се вратио после годину дана одсуства из Крагујевца, чиме смо, уједно, заинтересовали велики број гледалаца.

Да не причам о томе како смо почињали, у ливади са крпеном лоптом, а докле смо догурали. До финала европског такмичења. У будућности бићемо још популарнији и јачи, то је сигурно. Овај спорт кроз Србију иде велиkim корацима напред.

Последњих неколико сезона основ и покретачка снага екипе били су Американци. Хоће ли тако бити и у будуће?

Сви они били су учитељи и играчи у нашој екипи. Не знам још увек да ли ћемо наставити на исти начин. За сада постоји идеја да се мало одморимо од Европе, од три странца. Довели бисмо само тренера који ће имати задатак да школује наше младе, али и играче из првог погона.

Пробаћемо, дакле, на тај начин, видети резултат, а онда планирати на дуже стазе. То никако не значи да се одричемо борбе за титулу. Наши домаћи играчи имају квалитет за освајање пехара, они праве велику разлику у односу на ривале. Рецимо, наша одбрана састављена је искључиво од Срба, а примили смо најмање поена у лиги. То свакако говори о њиховом квалитету.

Ове године, поред Вепрова, добили смо и Дивље Мачке. Ка-кви су планови у женској конкуренцији?

Реални циљ је да се још више популаризује амерички фудбал. Де-војке су самоиницијативно започеле окупљање, има их двадесетак на сваком тренингу. После Новог Сада, као други смо основали женски клуб, требало би да се до краја године оформе још два или три, па да крене са мини флаг турнирима. У свету је то већ развијено, одржава се и Светско првенство, па желимо да се укључимо.

До краја године предстоји ју-ниорски шампионат Србије.

Два дана после тешког финала кренули су тренинзи јуниора. Имамо већ оформљену екипу, дошло је још педесетак нових заинтересованих, тако да правимо базу за будућност.

Припреме трају до почетка такмичења, оно је у септембру, па ћемо покушати да, када већ нисмо освојили сениорску, узмемо јуниорску титулу шампиона наше земље.

БИЦИКЛИЗАМ

Ноћу им укради бицикли

КРАГУЈЕВАЧКИ друмаши и репрезентативци Србије, Жолт Дер и Горан Шмелцеровић, нису наступили другог дана „Централно-европске трке“, која је прошле недеље вођена у Мишколцу у Мађарској. Разлог, такмичарима Радничког су преко ноћи укради бицикле.

- Комби нам је био на паркингу, који је имао чувара, уредно закључан. Ипак, неко је преко ноћи обио наше возило и однео бицикле Дера и Шмелцеровића са све резервним точковима, а штета је процењена на око седам хиљада евра - рекао нам је спортички директор Бициклистичког клуба Раднички Александар Марић, додајући да се дешавало раније и другим екипама.

Било како било, овиме је озбиљно уздрман крагујевачки клуб, и то у сезони када његови бициклисти јуре олимпијске бодове за Лондон 2012. године.

Иначе, првог дана трке у Мађарској, Жолт Дер је освојио осмо место и три олимпијске бода за репрезентацију Србије, а међу 20 најуспешнијим био је и други представник Радничког Горан Шмелцеровић.

C. M. C.

ТРИАТЛОН

Страхиња на све стране

СТРАХИЊА БЕЗ СТРАХА

ПОРЕД скокова у воду током лета, за крагујевачке „екстремисте“ актуелни су и наступи у триатлону. Овог викенда у тој дисциплини активан је био Страхиња Тракић на трци у немачком Мајнхајму. На олимпијској стази, 1.500 метара пливања, 40 километара вожње бициклом и 10 километара трчања, у конкуренцији сениора, учествовало је преко хиљаду такмичара, заuzeо је изванредно 26. место.

Већ наредног викенда његове клупске колеге, Марка Павловића и Ненада Луковића очекује велики изазов на трци под називом „Ајрон мен“ у Мађарској. Задате деноноће су 3.800 метара пливања, 180 километара вожње бициклом и 42 километара трчања.

M. M.

МОТОЦИЛИЗАМ

Сајмиште центар двоточкаша

ДРУГО узастопно надметање мотоциклиста на стази око Сајмишта предвиђено је за викенд. Носиће назив „Куп града Крагујевца“, а очекује се више од 70 учесника у мотокласику и роуд рејсу, десе дисциплине са пет, односно шест класа.

Домаћин је, наравно, град Крагујевац, а организатор АМКК „Дивљи“, чије је готово деценцијско искуство и утицај у овдашњем мото спорту и приводело надлежне да нам одobre ово такмичење. Од укупно три дана, недеља ће, свакако, бити најважнија, јер ће се тада, од поднева, кренути са официјелним тркањем. Петак и субота, по обичају, резервисани су за прилагођавање возача стази и освајање стартних позиција, кроз незванични и званични тренинг.

B. U. K.

